

Univerzita Palackého v Olomouci
Právnická fakulta

Andrea Peukertová

Přestupky podle zákona o zdravotních službách

Bakalářská práce

Olomouc 2020

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci na téma Přestupky podle zákona o zdravotních službách vypracovala samostatně a citoval jsem všechny použité zdroje.

V Olomouci dne:

Podpis: _____

Andrea Peukertová

Poděkování

Touto cestou bych ráda poděkovala svému vedoucímu práce JUDr. Martinu Škurkovi Ph.D. za trpělivost, cenné rady, doporučení odborné literatury, připomínky a vstřícný přístup v průběhu psaní práce. Dále bych chtěla poděkovat své rodině, přátelům a kolegům z práce za povzbuzení, konzultace a pomoc.

Obsah

Seznam použitých zkratk	6
Úvod	7
1 Prameny právní úpravy	9
1.1 Mezinárodní právní úprava	9
1.2 Právo Evropské unie	10
1.3 Vnitrostátní právní úprava	11
2 Definice základních pojmů	14
2.1 Zdravotnické právo	14
2.2 Zdravotní služby a navazující pojmy	14
2.3 Odpovědnost na úseku poskytování zdravotních služeb	16
2.4 Přestupek a jeho pojmové znaky	16
2.5 Odpovědné subjekty	19
2.6 Protiprávnost a okolnosti vylučující protiprávnost přestupku	20
2.7 Zánik odpovědnosti	22
2.8 Zákonné zmocnění k ukládání správního trestu za přestupek	23
2.9 Trestnost přestupků	23
3 Přestupky	26
3.1 Přestupky v Zákoně o ZdravSl	26
3.2 Přestupky FO	26
3.3 Přestupky PO a PFO	27
3.4 Přestupky osoby oprávněné provádět hodnocení kvality a bezpečí zdravotních služeb	27
3.5 Přestupky poskytovatele	28
4 Praktická část	31
4.1 Přestupky týkající se poskytování zdravotních služeb bez oprávnění k jejich poskytování	31
4.2 Přestupek týkající se poskytování zdravotních služeb poskytovatelem neuvedené v oprávnění k poskytování zdravotních služeb	32
4.3 Přestupky, kdy poskytovatel poskytuje zdravotní služby prostřednictvím osoby, která není způsobilá k výkonu zdravotnického povolání nebo k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotních služeb	33

4.4 Přestupky spočívající v absenci ustanovení odborného zástupce poskytovatelem	34
4.5 Přestupky kdy se poskytovatel dopustí přestupku tím, že nesplní svou oznamovací povinnost	35
4.6 Přestupky týkající se ukončení péče o pacienta poskytovatelem zdravotních služeb v rozporu s § 48 odst. 2, 3 zákona o ZdravSl.....	36
Závěr	39
Seznam použité literatury	41
Abstrakt.....	44
Klíčová slova	45
Přílohy:	46

Seznam použitých zkratek

Právní předpisy

LZPS	Listina základních práv a svobod, vyhlášená usnesením předsednictva ČNR č. 2/1993 Sb., ve znění ústavního zákona č. 162/1998 Sb.
PřesZ	zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich
Ústava	ústavní zákon č.1/1993 Sb., Ústava České republiky
ZdravSl	zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), ve znění pozdějších předpisů

Ostatní zkratky

ČR	Česká republika
hl.m.	hlavní město
FO	fyzická osoba
PFO	podnikající fyzická osoba
PO	právnícká osoba
MHMP	Magistrát hlavního města Prahy
MZ	Ministerstvo zdravotnictví

Úvod

Tato bakalářská práce s názvem „Přestupky podle zákona o zdravotních službách“, se zabývá přestupky spáchanými podle zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), a jejich konkrétními příklady z Olomouckého kraje a hlavního města Prahy. Příslušné správní orgány se sídlem na území těchto dvou krajů mi poskytly výčet přestupků spáchaných podle tohoto zákona v jejich správních obvodech, konkrétně se jedná o přestupky z let 2016 až 2019. Výčet skutkových podstat přestupků, k jejichž spáchání může dojít porušením nebo nesplněním zákonem stanovených podmínek pro poskytování zdravotních služeb, zákon o zdravotních službách vymezuje komplexně. Já se však ve své práci budu zabývat pouze okruhem těch nejčastěji páchaných přestupků na úseku poskytování zdravotních služeb.

Přestupky podle zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), jsou upraveny v Hlavě XIII. Obecně jsou brány jako méně závažné porušení zákonem stanovených norem. Nicméně dodržování těchto pravidel a principů má pro společnost pozitivní vliv a je zde celospolečenský zájem na jejich dodržování, neboť poskytování zdravotních služeb klientům s sebou nese vyšší míru rizika. Zároveň je zde důležité stanovit vyšší míru ochrany hodnoty zdraví a života. Pacient (klient) přichází k poskytovateli zdravotních služeb nejčastěji s určitým zdravotním problémem, tudíž je vůči poskytovateli zdravotních služeb v postavení fakticky slabší strany, a proto je zapotřebí dbát na ochranu jeho práv, k čemuž jistě slouží i formulace skutkových podstat přestupků na úseku poskytování zdravotních služeb.

Téma pro psaní bakalářské práce jsem si vybrala z důvodů mého zájmu a také zvědavosti, jakých přestupků se poskytovatelé zdravotních služeb nejčastěji dopouštějí a jaké dopady spáchání těchto přestupků má.

Mým cílem je, ve výše uvedených souvislostech, zejména odpovědět na otázku, zda-li je právní úprava přestupků na úseku zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), dostatečně efektivní. Ve své práci přitom postupuji od obecně známých informací ke konkrétnějším s přesnou aplikací v oblasti zdravotnictví a na konkrétní zákon. Práce je členěna do 4 kapitol, které jsou dále rozděleny na jednotlivé podkapitoly. První kapitola vymezuje prameny právní úpravy z hlediska mezinárodního práva, právních předpisů Evropské unie a vnitrostátního práva. Druhá kapitola vymezuje základní pojmosloví přestupkového práva a poskytování zdravotních služeb. Třetí kapitola se konkrétně věnuje členění přestupků podle zákona

o zdravotních službách a poslední kapitola práce popisuje jednotlivé kazuistiky spáchaných přestupků. Při tvorbě práce jsem vycházela jak z odborné literatury, tak z konkrétních případů, které tvoří podstatnou část této práce. Dále jsem inspiraci hledala i v internetových zdrojích, a to i v zahraničních.

1 Prameny právní úpravy

První kapitola práce se, vzhledem k jejímu tématu, věnuje pramenům právní úpravy postihování přestupků. Nejprve se zaměřím na mezinárodní smlouvy věnující se problematice přestupků, následně představím evropskou právní úpravu a konečně vnitrostátní právní úpravu se stručným výčtem základních principů aplikovaných při postihování přestupků.

1.1 Mezinárodní právní úprava

Mezi základní prameny právní úpravy postihování přestupků patří mezinárodní smlouvy, které jsou pro Českou republiku závazné. Důležitá je zejména Evropská Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“), která byla přijata na půdě Rady Evropy roku 1950 v Římě a v Československu přijata 18. 3. 1992.¹ Tato Úmluva zaručuje základní lidská práva, která je nutno v řízení o přestupcích respektovat. Tato práva jsou garantována zejména v člancích 6, 7 a 13 Úmluvy a v člancích 2 a 4 Protokolu č. 7 k Úmluvě. Článek 6 garantuje právo obviněného na spravedlivý proces, přičemž stanoví, že: 1) každý má právo, aby jeho záležitost byla projednána nezávislým a nestranným soudem a to spravedlivě, veřejně a v přiměřené lhůtě. Rozsudek soudu musí být vyhlášen veřejně, avšak zákon stanoví určité podmínky, za kterých mohou být tisk a veřejnost po celou dobu nebo části procesu vyloučeni; 2) je stanovena zásada presumpce nevinoty; 3) obviněnému jsou zaručena jeho minimální práva: a) být seznámen s povahou obvinění v jazyce, jemuž rozumí; b) je mu dána možnost a přiměřený čas k přípravě své obhajoby; c) má možnost se osobně obhajovat nebo za pomoci obhájce; d) právo vyslyšet nebo dát vyslyšet svědky proti sobě i ve svůj prospěch; e) právo mít bezplatnou pomoc tlumočnicka, pokud nemluví a nerozumí jazyku používanému před soudem.² v čl. 7 je stanovena jedna z právních zásad zákazu trestu bez zákona a čl. 13 Úmluvy pojednává o opravných prostředcích, kterých může obviněný využít. Čl 2 Protokolu č. 7 stanoví, přezkum rozhodnutí v rámci odvolání. Čl 4 téhož dokumentu pojednává o jedné z dalších zásad, kterou je zákaz dvojího potrestání za tentýž čin (ne bis in idem). Tato usnesení se vztahují k trestnímu řízení. Evropský soud pro lidská práva (dále jen „ESLP“) rozšířil aplikovatelnost těchto usnesení i na správní řízení, kde je také nutné dbát těchto práv. v případě posuzování jednotlivých obvinění v trestním či správním

¹ Zákon č. 209/1992 Sb., Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o sjednání Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a Protokolů na tuto Úmluvu navazujících

² Evropská úmluva o ochraně lidských práv, [5. března 2020]. Dostupné na <https://www.echr.coe.int/Documents/Convention_CES.pdf>.

řízení je nezbytné posuzovat tyto činy podle tzv. Engelových kritérií: i) zařazení protiprávního jednání ke konkrétnímu právnímu odvětví, ii) provést analýzu spáchaného činu a iii) posouzení navrhované sankce.³ Kontrolu dodržování Úmluvy členskými státy, které k ní přistoupily, zajišťuje ESLP ve Štrasburku. Stížnosti na porušení či nedodržování těchto práv mohou k ESLP podat smluvní strany Úmluvy i jednotlivci.⁴

Dalším významným pramenem upravujícím postihování přestupků a přijatým na půdě Rady Evropy⁵ je Rezoluce č. R (77) 31 Výboru ministrů o ochraně jednotlivce ve vztahu k úkonům správních orgánů, ve kterém je garantováno právo obviněného (fyzické i právnické osoby) být slyšen. Obviněný může podávat podklady k rozhodnutí příslušného orgánu a vyjadřovat se k nim. Dále je zde upraveno právo obviněného vyjádřit se ke všem podkladům rozhodným pro rozhodnutí příslušného orgánu před jeho vydáním. Dalším právem obviněného podle této Rezoluce je právo být účasten jednání, požadavek na náležité odůvodnění správních aktů a možnost podat opravný prostředek proti úkonům správních orgánů. v návaznosti na tuto Rezoluci je nutné uvést také Doporučení Rady Evropy č. (80) 2 pojednávající o správním uvážení, dále Doporučení Rady Evropy č. (84) 15 Výboru ministrů ohledně veřejné odpovědnosti, která popisuje možnost náhrady škody při nesprávném úředním postupu, který vedl k vydání rozhodnutí, Doporučení Rady Evropy č. (91) 1 o správních trestech, také Doporučení Rady Evropy č. (2004) 20 o soudním přezkumu úkonů správních orgánů a Doporučení Rady Evropy č. (2007) 7 o dobré správě.⁶

1.2 Právo Evropské unie

Právo Evropské unie neobsahuje komplexní právní úpravu postihování přestupků. Je to způsobeno tím, že Evropský soudní dvůr nemůže kontrolovat činnost vnitrostátních orgánů v trestním řízení. Smlouva o Evropské unii ve článku 6 odst.2 a 3 zakotvuje přístup Evropské unie k Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod. Zároveň tato práva

³ ŠKUREK, Martin. Evropské správní právo trestní a postihování přestupků v ČR. Praha: Leges, 2015. s. 46-50.

⁴ TĚŠINOVÁ, Jolana, DOLEŽAL, Tomáš, POLICAR, Radek. Medicínské právo. 2. Vydání. Praha: C.H. Beck, 2019. (Těšinová) s. 11-13.

⁵ Rada Evropy je mezivládní organizace sdružující v současné době 47 zemí. Členství je otevřené všem evropským zemím, které akceptují a zaručují právní stát, základní lidská práva a svobodu pro své občany. Mimo zaručení těchto práv a demokracie (cestou reformem) členové Rady Evropy dále spolupracují například v oblastech kultury nebo vzdělávání. Jedním z hlavních prvních úspěchů bylo dojednání a uzavření Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod v roce 1950, která je právním základem činnosti Evropského soudu pro lidská práva. Československo vstoupilo do Rady Evropy roku 1991 a do konce roku 1992 ratifikovalo 22 mezinárodních smluv, sjednaných v rámci Rady Evropy, včetně většiny smluv lidskoprávních. Rada Evropy má od roku svého založení 1949 sídlo ve Štrasburku.

⁶ POTĚŠIL, Lukáš. „Dobrá správa“ v dokumentech Rady Evropy [online]. MVČR, [cit. 6. dubna 2020]. Dostupné na < <http://www.mvcr.cz/clanek/dobra-sprava-v-dokumentech-rady-evropy.aspx>>.

a svobody tvoří zásady unijního práva. Významným právním pramenem je Listina základních práv Evropské Unie, resp. čtyři její stěžejní kapitoly a k nim vybraná ustanovení. Kapitola I. (čl. 1) chrání lidskou důstojnost, (čl. 2) stanoví právo na život, (čl. 3) právo na integritu osobnosti, (čl. 4) zakazuje mučení, nelidské či ponižující zacházení a tresty. Kapitola II. (čl. 8) chrání údaje osobního charakteru. Kapitola III. nazvaná rovnost (čl. 20) garantuje rovnost před zákonem a (čl. 21) ochranu před diskriminací. Kapitola VI. nazvaná soudnictví (čl. 47) stanoví právo na účinné odvolací řízení a nestranný soudní proces, (čl. 48) zaručuje presumpci nevinoty a garantuje práva obhajoby a (čl. 49) zakotvuje zásadu zákonnosti a přiměřenosti trestů.⁷ Z právních pramenů Evropské unie mají velký význam na vnitrostátní právo také nařízení a směrnice.

V oblasti postihování přestupků na úseku medicíny, tzn. i poskytování zdravotních služeb, hraje důležitou roli Úmluva na ochranu lidských práv a důstojnosti lidské bytosti v souvislosti s aplikací biologie a medicíny: Úmluva o lidských právech a biomedicíně. Tato úmluva byla přijata Radou Evropy 4. 4. 1997 a Česká republika ji ratifikovala v roce 2001.⁸ Úmluva zakládá široký okruh práv lidem, kteří podstupují zákroky v souvislosti s léčbou nebo výzkumem. Na základě práv stanovených osobám Úmluvou o lidských právech a biomedicíně, vznikají na druhé straně poskytovatelům zdravotních služeb povinnosti. Tuto Úmluvu lze považovat za základní pilíř k ostatním předpisům medicínského práva ve vnitrostátním právu.⁹

1.3 Vnitrostátní právní úprava

Základní pilíř vnitrostátní právní úpravy postihování přestupků tvoří Ústava ČR,¹⁰ která ve svém článku 2 odst. 3 stanoví, že státní moc lze uplatňovat v případech, mezích a jen způsoby které stanoví zákon. Článek 4 Ústavy zaručuje ochranu těchto práv soudní mocí. Velmi důležitým článkem je čl. 10, stanovuje vyhlášené mezinárodní smlouvy, k jejichž ratifikaci dal Parlament souhlas za součást právního řádu, dále stanovuje jejich aplikační přednost, pokud je shledán rozpor v zákonné úpravě. Čl. 10 umožňuje také aplikaci

7 Listina základních práv Evropské Unie [online]. [cit. 6. dubna 2020]. Dostupné na <<https://eurlex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2010:083:0389:0403:CS:PDF>>.

8 Zákon č. 96/ 2001 Sbírka mezinárodních smluv, Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o přijetí Úmluvy na ochranu lidských práv a důstojnosti lidské bytosti v souvislosti s aplikací biologie a medicíny: Úmluvu o lidských právech a biomedicíně. [cit. 20.3. 2020]. Dostupné na <https://www.lkcr.cz/doc/cms_library/96-2001-umluva-o-lid-pravech-a-biomedicine-100419.pdf>

9 TĚŠINOVÁ: Medicínské právo, s. 13-14.

10 Ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů

mezinárodních smluv¹¹ zmíněných v předchozích podkapitolách 1.1. a také 1.2. Součástí ústavního pořádku ČR je Listina základních práv a svobod¹² (dále jen „LZPS“), na kterou Ústava odkazuje v článku 3. LZPS garantuje základní práva a svobody a upravuje práva občanů ČR konkrétně těmito články: rovnost v důstojnosti a právech (čl.1), a v hlavě V. právo na soudní a jinou právní ochranu (čl.36-40) např. možnost domáhat se svým práv u soudu nebo ve stanovených případech u jiného orgánu, právo odeprít výpověď, právo na zákonného soudce.¹³ Tyto dva ústavní zákony se sice právní úpravou postihování přestupků výslovně nezabývají, jsou zde však důležitá ustanovení, jejichž principy se lze inspirovat i v řízení o přestupcích.

Obecná zákonná úprava přestupků byla dříve upravena zákonem o přestupcích č. 200/1990 Sb. Ten však v polovině roku 2017 nahradily dva nové zákony, a to zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „PřesZ“), který upravuje podmínky odpovědnosti za přestupek, druhy správních trestů a ochranných opatření a zásady pro jejich ukládání, postup před zahájením řízení o přestupku a postup v řízení o přestupku¹⁴ a zákon č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, který upravuje některé přestupky vyskytující se na různých úsecích veřejné správy, včetně druhu a výše správních trestů, které lze za jejich spáchání uložit.¹⁵

V řízení o přestupcích dochází k subsidiárnímu použití zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Pokud není stanoveno zákonem jinak (tzn. že určí věcnou příslušnost jiného správního orgánu), přestupky projednávají obecní úřady obcí s rozšířenou působností, obecní úřady nebo zvláštní orgány obcí.¹⁶ Na úrovni zákonné právní úpravy postihování přestupků na úseku poskytování zdravotních služeb je stěžejní pro tuto práci zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (dále jen „zákon o ZdravSl“), který platí od 8. 12. 2011 a je účinný od 1. 4. 2012. Poslední novela tohoto zákona má č. 277/2019 Sb. a je platná do začátku roku 2022.¹⁷

Zákon o ZdravSl vymezuje novou terminologii a základní podmínky poskytování zdravotních služeb, postavení státu, upravuje práva a povinnosti poskytovatelů zdravotních služeb, zdravotnických pracovníků, pacientů a jejich vzájemné vztahy. Dále správní delikty

11 Tamtéž

12 Listina základních práv a svobod, vyhlášená usnesením předsednictva ČNR č. 2/1993 Sb., ve znění ústavního zákona č. 162/1998 Sb.

13 Ústavní zákon č. 2/ 1993 Sb., Listina základních práv a svobod, vyhlášená usnesením předsednictva ČNR č. 2/1993 Sb., ve znění ústavního zákona č. 162/1998 Sb.

14 Zákon č. 250/ 2016 Sb., zákon o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů

15 Zákon č. 251/ 2016 Sb., zákon o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů

16 Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů

17 Zákon č. 372/ 2011 Sb., Zákon o zdravotních službách, ve znění pozdějších předpisů.

a sankce.¹⁸ Na zákon o ZdravSl navazuje zákon o specifických zdravotních službách č. 373/2011 Sb., a zákon o zdravotnické záchranné službě č. 374/2011 Sb.

Jako velký deficit bylo možné chápat absenci právní úpravy správních deliktů v zákoně č. 160/1992 Sb., *o zdravotní péči v nestátních zdravotnických zařízeních*, v kterém nebyly vymezeny konkrétní správní delikty s výší sankce za jejich dopuštění se. Právní úpravu správního trestání nešlo v praxi aplikovat a pro pacienty bylo prakticky nemožné se domoci svých práv.¹⁹

Bohužel ani zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu neobsahoval úpravu správních deliktů. Z právního hlediska nebyla zaručena rovnost podmínek provozování zdravotnických zařízení pro všechny subjekty, pokud došlo k porušení právních povinností při provozování těchto zařízení, chyběl zde účinný postih. Neobsahovaly ani přesnou definici zdravotní péče, a proto orgány veřejné správy na úseku zdravotnictví neustále řešily otázky, zda činnost některého subjektu byla nebo nebyla zdravotní péčí, a tedy zda daný subjekt měl či neměl mít oprávnění k poskytování zdravotní péče. Zákon ZdravSl nově stanovil kvalitu a bezpečnost poskytované zdravotní péče jako základní požadavek státu kladený na provozovatele zdravotnických zařízení.²⁰

¹⁸ TEŠINOVÁ: Medicínské právo, s. 18

¹⁹ Tamtéž

²⁰ Tamtéž

2 Definice základních pojmů

Ve druhé kapitole se zaměřím na definici základních pojmů související se ZdravSI a konkrétně se zaměřím na definici pojmů zdravotnické právo, zdravotní služby a přestupek, přičemž představím pojmové znaky přestupků na úseku poskytování zdravotních služeb a také stručně zmíním podmínky, za nichž odpovědnost za jejich spáchání zaniká. Dále zde popíši výjimečné situace, za kterých spáchání přestupku není protiprávním jednáním a v poslední kapitole uvedu správní tresty, u kterých popíši jejich význam a účel.

2.1 Zdravotnické právo

Zdravotnictví a právo jsou disciplíny, které se vzájemně doplňují. Toto právní odvětví upravuje vztahy související se zdravotnictvím, jako je například poskytování zdravotních služeb a odpovědnost s tím spojená, vztahy mezi poskytovateli zdravotních služeb a pacienty, případně i postavení jiných subjektů. Tento soubor právních předpisů vymezuje podmínky stanovené zákonem tomu, kdo chce poskytovat zdravotní službu. Do zdravotnického práva se řadí také právní úprava zdravotních pojišťoven, léčiv, zdravotních prostředků, transplantací apod. tento demonstrativní výčet lze podřadit pod veřejné zdravotnické právo. Základním předpisem pro poskytování zdravotních služeb je zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování. Ten stanoví podmínky pro poskytování zdravotních služeb, druhy a formy zdravotní péče, práva a povinnosti pacientů, osob pacientům blízkým. Dále se zabývá povinnostmi a právy poskytovatelů zdravotních služeb a zdravotnických pracovníků. Upravuje také konkrétní přestupky, kterých se osoby poskytující zdravotní služby mohou dopustit.²¹

2.2 Zdravotní služby a navazující pojmy

Pojem zdravotní služba zahrnuje široké spektrum činností ve zdravotnictví. Zdravotními službami se podle teorie rozumí (i) poskytování zdravotní péče podle zákona o zdravotních službách, (ii) specifické zdravotní služby podle zákona o specifických zdravotních službách, transplantačního zákona a zákona o umělém přerušení těhotenství, (iii) konzultační služby, (iv) zdravotní služby v rozsahu činnosti zařízení transfuzní služby nebo

²¹ Svejkovský, Jaroslav. Zdravotnické právo, nebo zdravotnictví a právo [online]. [cit. 14. 5. 2020]. Dostupné na <<https://www.epravo.cz/top/clanky/zdravotnicke-pravo-nebo-zdravotnictvi-a-pravo-103007.html>>.

krevní banky, (v) nakládání s tělem zemřelého, s tkáněmi a buňkami, (vi) zdravotnická záchranná služba, (vii) zdravotnická dopravní služba a přeprava pacientů neodkladné péče a v neposlední řadě také (viii) protialkoholní a protitoxikomanická záchytná služba.²² Doslovnou definici stanoví § 2 odst. 2 zákona o ZdravSl, podle níž se zdravotní péčí rozumí soubor činností a opatření prováděných zdravotnickými pracovníky u fyzických osob za účelem: předcházení, odhalení a odstranění nemoci, vady nebo zdravotního stavu; udržení, obnovení nebo zlepšení zdravotního a funkčního stavu; udržení a prodloužení života a zmírnění utrpení; pomoci při reprodukci a porodu; posuzování zdravotního stavu.²³

Zdravotní péči dále dělíme podle časové naléhavosti a podle účelu poskytnutí pacientovi. Podle časové naléhavosti rozlišujeme péči neodkladnou, akutní, nezbytnou a plánovanou. Podle účelu pak rozlišujeme péči na preventivní, diagnostickou, dispenzární, léčebnou, posudkovou, léčebně rehabilitační, ošetrovatelskou, paliativní a lékárenskou, jejichž úplné a legální definice podává zákon o zdravotních službách.²⁴

Zákon dále rozlišuje různé formy zdravotní péče, a to konkrétně na: ambulantní, jednodenní, lůžkovou a zdravotní péči poskytovanou ve vlastním sociálním prostředí pacienta. První zmiňovaná je péče, při níž se vyžaduje hospitalizace pacienta nebo jeho přijetí na lůžko ve zdravotním zařízení, kde se zpravidla jedná o jednodenní péči. Jednodenní zdravotní péče je poskytnutí péče, u níž se vyžaduje pobyt pacienta na lůžku po dobu kratší než 24 hodin, a to s ohledem na charakter a délku poskytnutého výkonu. Lůžkovou péči nelze poskytovat v předchozím případě ambulantně, a tudíž k ní je nutná hospitalizace pacienta v rámci nepřetržitého provozu zdravotního zařízení. Zdravotní péčí poskytovanou ve vlastním sociálním prostředí pacienta dále rozdělujeme do dvou kategorií, kterými jsou: návštěvní služba a domácí péče. U těchto dvou kategorií (návštěvní služby i domácí péče) je možnost poskytovat umělou plicní ventilaci a dialýzu. Pojmem vlastním sociálním prostředím pacienta se rozumí prostor domácího prostředí pacienta nebo prostředí, které ho nahrazuje.²⁵

Zákon ZdravSl také vymezuje pojem poskytovatel zdravotních služeb a zdravotní zařízení. Podmínky poskytování zdravotních služeb jsou zákonem stanoveny jednotně pro všechny poskytovatele zdravotních služeb. Tím je vytvořen předpoklad pro rovný přístup fyzických a právnických osob k poskytování zdravotních služeb. Jak již bylo zmíněno výše,

²² TĚŠINOVÁ: Medicínské právo, s. 23-24

²³ Tamtéž s. 24.

²⁴ Zákon č. 372/2011 Sb. o zdravotních službách ve znění pozdějších předpisů.

²⁵ TĚŠINOVÁ: Medicínské právo, s. 25-26

na významu posílilo postavení pacienta a s tím spojená práva jejich osob blízkých.²⁶ Pojmem poskytovatel zdravotních služeb se rozumí FO nebo PO, která splní podmínky pro poskytování zdravotních služeb a získá oprávnění k jejich poskytování. Zdravotní zařízení je vymezeno prostory, ve kterých se poskytují zdravotní služby (zdravotnické zařízení není nositelem právní subjektivity, tím je poskytovatel zdravotních služeb).²⁷

2.3 Odpovědnost na úseku poskytování zdravotních služeb

Odpovědností na úseku zdravotních služeb je myšlena způsobilost nést důsledky porušení povinností, a to buď konáním nebo opomenutím, při jejich poskytování. Při poskytování zdravotních služeb se přitom lze setkat s několika druhy odpovědnosti, kterými jsou: občanskoprávní, pracovněprávní, trestněprávní, disciplinární a odpovědnost za přestupky, která je pro tuto práci zásadní.²⁸ Pro tuto práci je podstatná poslední zmíněná odpovědnost za přestupky, jejímž vyvozením ve vztahu k určitému subjektu, tzn. pachateli přestupku, se zejména sleduje společenský zájem na ochraně zdraví a lidského života, tzn. objektů chráněných ZdravSl. Tímto jsou pojmy zdravotní služba a přestupek provázány. U odpovědnosti za přestupky podle ZdravSl se jedná u fyzických osob o odpovědnost subjektivní, tedy za zavinění, u právnických a podnikajících fyzických osob potom o odpovědnost objektivní.

2.4 Přestupek a jeho pojmové znaky

Pro tuto práci je dále klíčový pojem přestupek jakožto jeden z druhů správních deliktů. Pojem přestupek je definován v ustanovení § 5 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, a ve kterém je uvedeno, že: „*Přestupek je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin*“²⁹. Z této definice vyplývá, že pojem přestupek je založen na materiálně-formálním pojetí a pro vyvození odpovědnosti určitého subjektu za přestupek musí ze strany tohoto subjektu dojít k naplnění všech jeho znaků současně³⁰. Znaky přestupku jsou tedy jak materiální, tak formální.

²⁶ Důvodová zpráva k návrhu zákona o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování [online]. [cit. 6.4.2020]. Dostupné na <<http://webcache.googleusercontent.com/search?q=cache:xEmQdr-rSJMJ:www.psp.cz/sqw/text/orig2.sqw%3Fid%3D70663%26pdf%3D1+%&cd=1&hl=cs&ct=clnk&gl=cz>>.

²⁷ TĚŠINOVÁ: Medicínské právo, s. 27

²⁸ Tamtéž s. 369-371

²⁹ Zákon č. 251/2016 Sb., zákon o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů

³⁰ BRÁZDA, Jan. Základy odpovědnosti v přestupkovém zákoně. Praktická příručka. Plzeň: Aleš Čeněk, 2017. 17 s.

Materiální znak je vyjádřen tím, že jednání porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti a hodnoty chráněné zákonem. Stupeň tohoto porušení nebo ohrožení určuje stupeň společenské škodlivosti, který je zásadní pro odlišení přestupků a trestných činů, kdy trestným činem je podle § 13 Trestního zákoníku takový protiprávní čin, který je označen jako trestný a vykazuje znaky uvedené v tomto zákoně.³¹ Formálními znaky jsou, jak obecné zákonné znaky, tak znaky skutkové podstaty (tzv. typové znaky). Obecné zákonné znaky jsou společné všem přestupkům (věk, přičetnost a zavinění ve formě úmyslu nebo nedbalosti). Typové znaky (znaky skutkové podstaty přestupku) odlišují jednotlivé přestupky a současně je charakterizují a individualizují.³²

Mezi formální znaky přestupku se řadí zákonné vyjádření skutkové podstaty, kterou tvoří souhrn jednotlivých typových znaků přestupku. Skutková podstata je vymezena čtyřmi pojmovými znaky: objekt, objektivní stránka, subjekt, subjektivní stránka. Existují však také fakultativní znaky skutkové podstaty, kterými jsou: místo a čas jednání, hmotný předmět útoku. Znaky skutkové podstaty přestupků jsou vymezeny v zákonech, které přestupky obsahují.³³

Objektem přestupku jsou zájmy společnosti chráněné zákonem, proti kterým je protiprávní jednání namířeno (tzv. primární objekt). Určení objektu je obligatorní.³⁴ v mnou zvoleném tématu práce se setkáváme s objektem druhovým, kterým je (i) poskytování zdravotních služeb v souladu s dosaženým vědeckým poznáním v této oblasti a také právními předpisy, které tomuto poskytování dávají jasný řád a pravidla, a (ii) zájem společnosti na ochraně zdraví, přesněji ochrana práv a povinností na straně pacienta (klienta).

Objektivní stránka obsahuje tři základní elementy: jednání, následek a příčinný vztah mezi nimi, které podrobněji vysvětlím. Jednání je projev lidské vůle ve vnějším světě. Jednání může spočívat v činnosti, nečinnosti, a v opomenutí konat, v případě, kdy byl pachatel podle okolností a svých poměrů povinen tak činit.³⁵ Protiprávní jednání je předpokladem, který musí nastat u většiny typů právní odpovědnosti. Nejčastěji se vyskytujícím protiprávním jednáním u zdravotnických pracovníků je postup *non lege artis*, což je postup, který je v nesouladu se standardními postupy a metodami léčby poskytování zdravotní péče. Takovým konkrétním jednáním, jenž je často v nesouladu s postupy *lege artis* je provádění lékařských

³¹ Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů

³² HENDRYCH, Dušan a kol. (PRÁŠKOVÁ, Helena) Správní právo. Obecná část. 9. Vydání. Praha: C. H. Beck, 2016. s. 303.

³³ Tamtéž s. 303-304

³⁴ MÁRTON, Michal, GONSIOROVÁ, Barbora. Průvodce novým přestupkovým zákonem pro správní praxi. Praha: Leges, 2017. s. 35.

³⁵ MATES, Pavel a kol. Základy správního práva trestního. 7. Přepřacované vydání. Praha: C.H. Beck, 2017. s. 84.

zámkroú bez informovaného, svobodného souhlasu pacienta. Na toto svobodné vyjádření vůle pacienta je v současné době kladen velký důraz.³⁶ Doktorka Těšinová a kol. ve své publikaci Medicínské právo jako další příklad protiprávního jednání uvádějí: „porušení povinné mlčenlivosti či porušení povinnosti vést zdravotnickou dokumentaci v souladu s obecně závaznými právními předpisy.“³⁷ Dalším znakem je následek označující porušení nebo ohrožení zájmů.³⁸ Typickým negativním následkem, k němuž může dojít při poskytování zdravotní péče je újma na zdraví pacienta. Újma má charakter majetkový, v podobě skutečné škody či ušlého zisku a nemajetkový, který se vyznačuje deficitem na přirozených právech.³⁹ Nežádoucí následek nastává také v případě neposkytnutí pomoci, v případě přímého ohrožení života či vážného poškození zdraví.⁴⁰ Příčinná souvislost značí pojem mezi jednáním a následkem, tzv. kauzální nexus. Kauzální nexus pomáhá stanovit podmínky, za kterých může být osoba uznána vinnou za spáchání přestupku. Škurek uvádí, že „příčinou je jakýkoliv jev, bez něhož by další jev (následek) nenastal, nebo nenastal určitým způsobem.“⁴¹ Mezi další prvky objektivní stránky můžeme případně zařadit místo nebo čas jednání.⁴²

Třetím znakem skutkové podstaty je subjekt. V PřesZ je tímto subjektem konkrétně fyzická osoba (dále jen „FO“), právnická osoba (dále jen „PO“) nebo podnikající fyzická osoba (dále jen „PFO“), která může znaky skutkové podstaty přestupku na úseku poskytování zdravotních služeb naplnit.⁴³ Blíže se těmto subjektům podle ZdravSl věnuje následující podkapitola.

Posledním znakem skutkové podstaty je subjektivní stránka, což je souhrnné označení pro soubor znaků, které charakterizují psychickou stránku pachatele přestupku. Subjektivní stránku posuzujeme pouze u přestupků spáchaných fyzickými osobami. Za povinný znak subjektivní stránky je bráno zavinění, které může nastat ve formě úmyslu či nedbalosti. Kritériem nedbalosti je zachování určité míry opatrnosti. Nedbalostně jedná ten, kdo nedodržuje míru opatrnosti, ke které je v rámci okolností povinen a zároveň podle svých subjektivních možností je také schopen ji dodržovat. Rozlišujeme dva druhy úmyslu, a to přímý a nepřímý. Společným znakem je existence složky vědění a volní, na jejichž základě

³⁶ DOLEŽAL: Medicínské právo, s. 375.

³⁷ Tamtéž s. 376.

³⁸ SLÁDEČEK, Vladimír. Obecné správní právo. 3. Aktualizované a upravené vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2013. s. 208.

³⁹ Tj. na zdraví nebo jiných osobnostních právech

⁴⁰ DOLEŽAL: Medicínské právo, s. 376.

⁴¹ ŠKUREK, Martin JUDr. Ph.D., 3. přednáška „Přestupkové právo“ dne 22. 4. 2017 na PF UPOL

⁴² SLÁDEČEK: Obecné správní právo, s. 208.

⁴³ Zákon č. 251/2016 Sb., Zákon o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů

pachatel jedná.⁴⁴ Ze ZdravSl vyplývá, že subjektivní stránka přestupků může být zastoupena oběma formami, a to jak úmyslem např. i) poskytování zdravotních služeb bez oprávnění nebo ii) padělání či úmyslné neoprávněné změnění lékařské zprávy nebo posudku, tak i nedbalostí např. nesplnění oznamovací povinnosti.⁴⁵

Dalšími znaky přestupku jsou existence odpovědné osoby (pachatele), která svým jednáním naplnila znaky skutkové podstaty přestupku, protiprávnost přestupku, trestnost přestupku a zákonné zmocnění k ukládání správního trestu za spáchání přestupku.

2.5 Odpovědné subjekty

Obecně, podle teorie, jak již bylo uvedeno výše, je subjektem přestupku fyzická osoba, právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba. Všechny tyto subjekty je možné nalézt i ve skutkových podstatách přestupků na úseku poskytování zdravotních služeb podle ZdravSl. ZdravSl v této souvislosti výslovně uvádí fyzické osoby, právnické osoby a podnikající fyzické osoby, ale také osoby oprávněné provádět hodnocení kvality a bezpečí a poskytovatele zdravotních služeb. Vzhledem k tématu práce je nutné se blíže zaměřit na poskytovatele zdravotních služeb. Definici pojmu poskytovatele najdeme v § 2 zákona o ZdravSl, ve kterém je uvedeno, že: „*Poskytovatelem zdravotních služeb se rozumí fyzická nebo právnická osoba, která má oprávnění k poskytování zdravotních služeb podle tohoto zákona.*“⁴⁶ Pro přehlednost je možné uvést rozdělení poskytovatelů zdravotních služeb do tří kategorií: 1) poskytovatelé v působnosti státu, 2) poskytovatelé v působnosti územně samosprávného celku, 3) ostatní poskytovatelé.

Do první kategorie lze zařadit organizace patřící většinou do přímé řídicí působnosti Ministerstva zdravotnictví (dále jen „MZ“). Tito poskytovatelé poskytují komplexní zdravotní péči všem pacientům, která je v převážné míře hrazena z veřejného zdravotního pojištění. Konkrétním příkladem jsou fakultní nemocnice, ale i jiné nemocnice, jejichž zřizovatelem je MZ, odborné léčebné ústavy, psychiatrické nemocnice či centra vysoce specializované péče. Na zajištění provozu záchranné služby se částečně podílí stát i kraj prostřednictvím MZ. Druhou kategorií tvoří poskytovatelé zdravotních služeb územních samosprávných celků. Sem spadají zařízení, jejichž zřizovatelem je obec či kraj v samostatné působnosti. Tato zařízení mohou mít status příspěvkové organizace nebo obchodní společnosti (akciové společnosti či společnosti s ručením omezeným). Do třetí kategorie spadají tzv. ostatní

⁴⁴ MÁRTON, GONSIOROVÁ: Průvodce novým přestupkovým zákonem..., s. 65-68.

⁴⁵ Zákon č. 372/2011 Sb., Zákon o zdravotních službách, ve znění pozdějších předpisů

⁴⁶ Tamtéž

poskytovatelé, kterými jsou FO nebo PO (církve, nadace, obchodní společnosti) nezávislé na státu či kraji, obci. Tito poskytovatelé musí poskytování zdravotních služeb získat oprávnění, které jim vydá příslušný krajský úřad, pokud splní zákonem stanovené podmínky.⁴⁷

2.6 Protiprávnost a okolnosti vylučující protiprávnost přestupku

Protiprávnost je jedním ze znaků přestupku, která se vyznačuje činem, neslučující se s právní normou ukládající subjektu povinnost dodržovat či jednat podle stanovených pravidel. Jedná se o rozpor se zákonem nebo jiným právním předpisem. V této souvislosti je nutné upozornit na institut okolností vylučujících protiprávnost, které vymezují specifické charakteristiky určitého skutku a které, pokud v konkrétním případě nastanou, způsobují, že tento skutek, jinak vykazující znaky přestupku, přestupkem být nemůže, protože není protiprávní.⁴⁸ „*Naplnění podmínek některé z okolností vylučující protiprávnost má za následek, že posuzovaný skutek nemůže být přestupkem, protože přestupkem může být právě jen protiprávní čin*“⁴⁹ PřesZ tato jednání definuje v hlavě 5 jako okolnosti vylučující protiprávnost, kterými jsou jednání v krajní nouzi, jednání v nutné obraně, svolení poškozeného, přípustné riziko a oprávněné použití zbraně.⁵⁰

Mezi dalšími okolnostmi vylučující protiprávnost, které však nejsou PřesZ přímo upraveny, ale byly vyvozeny judikaturou správních soudů, můžeme zmínit: výkon práv a výkon povinností nebo povolání. Právní úprava okolností vylučující protiprávnost v PřesZ je odvozována z úpravy a poznatků z trestního zákoníku, např. zásada subsidiarity trestní represe,⁵¹ ale také samotnou judicializací přestupkového práva, kdy soudy ingerují do nastavených pravidel, a tím ovlivňují výklad a aplikaci právních norem.

Vzhledem k tématu práce se v této části budu soustředit na okolnosti, které mají vztah k poskytování zdravotní péče a jako první bych ráda zmínila zcela specifickou okolnost vylučující protiprávnost, a to výkon povolání. Právní řád uznává výkon povolání jako společensky prospěšný a užitečný, tzn. i jako okolnost vylučující protiprávnost, pouze pokud je vykonáváno řádně, jinak řečeno *lege artis*.⁵² Pojem *lege artis* označuje poskytování zdravotních služeb na náležitě odborné úrovni, k čemuž je podle § 4 odst. 5 ZdravSl uvedeno,

⁴⁷ TĚŠINOVÁ: Medicínské právo, s. 295-300.

⁴⁸ FIALA, Zdeněk. Správní právo trestní. Praha: Leges, 2017. s. 91.

⁴⁹ Ministerstvo vnitra České republiky, Průvodce zákonem 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, 2. doplněná verze, aktualizovaná ke dni 19.1.2018, zpracoval: odbor legislativy a koordinace předpisů, 26 s. [online]. [cit. 4. 5. 2020]. Dostupné na <<https://www.mvcr.cz/webpm/soubor/zasady-tvorby-pravni-upravy-prestupku.aspx>>.

⁵⁰ Zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů

⁵¹ JELÍNEK Jirí a kol., Trestní právo hmotné. 2. vydání. Praha: Leges, 2010. s. 241.

⁵² TĚŠINOVÁ: Medicínské právo, s. 396.

že: „Náležitou odbornou úrovní se rozumí poskytování zdravotních služeb podle pravidel vědy a uznávaných medicínských postupů, při respektování individuality pacienta, s ohledem na konkrétní podmínky a objektivní možnosti.“⁵³ Pojem lege artis je často zúžen pouze na otázku léčby. Ve skutečnosti se však vztahuje na široký okruh otázek, jako jsou například komunikace s pacientem, celková diagnostika, samotná léčba a také na biomedicínský výzkum. Lege artis je velmi dynamicky se měnícím pojmem, závislým na technologickém pokroku v oblasti medicíny, ale také na změnách etických a společenských norem. Pro posouzení, zda je konkrétní poskytování zdravotnické služby lege artis, je nutné zohlednit tři faktory: 1) aktuální dosažené medicínské poznání daného problému, 2) dostupnost tohoto poznání, 3) jeho proveditelnost v místě a čase. Stručně lze shrnout, že lékař volí nejvhodnější uznávaný medicínský postup, s ohledem na individualitu pacienta.⁵⁴ v opačném případě, pokud by se v soudním či správním řízení prokázalo, že zdravotnický pracovník nepostupoval lege artis, možným výsledkem by bylo vyvození jeho odpovědnosti za spáchání přestupku, případně trestného činu.

Další okolností důležitou ve vztahu k poskytování zdravotních služeb je svolení poškozeného, neboť toto svolení je považováno za základní podmínku beztrestnosti lékařského zákroku.⁵⁵ k této okolnosti je v § 26 PřesZ uvedeno, že: „Čin jinak trestný jako přestupek není přestupkem, jestliže někdo jedná na základě svolení osoby, jejíž zájmy, o nichž tato osoba může bez omezení oprávněně rozhodovat, jsou činem dotčeny.“⁵⁶ Svolení musí být uděleno osobou, která takový projev vůle činí svobodně, vážně, určitě a srozumitelně.⁵⁷ v druhém odstavci je pak kladen důraz, že toto svolení musí být dáno před provedením zákroku nebo současně s ním. Třetí odstavec konkrétně navazuje na svolení k lékařským zákrokům, přičemž je v něm uvedeno, že: „S výjimkou případů svolení k lékařským zákrokům, které jsou v době činu v souladu s právním řádem a poznatky lékařské vědy a praxe, nelze za svolení považovat souhlas k ublížení na zdraví.“⁵⁸

PřesZ definuje jako okolnost vylučující protiprávnost také přípustné riziko, ke kterému je v § 27 PřesZ uvedeno, že: „Čin jinak trestný jako přestupek není přestupkem, jestliže někdo v souladu s dosaženým stavem poznání a informacemi, které měl k dispozici v době svého rozhodování o dalším postupu, vykonává v rámci svého zaměstnání, povolání,

⁵³ ŠUSTEK, Petr, HOLČAPEK, Tomáš a kol. Zdravotnické právo. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2016. s. 212.

⁵⁴ PTÁČEK, Radek, BARTŮNĚK, Petr, MACH, Jan a kol. Lege artis v medicíně. 1. vydání. Praha: Grada Publishing, a.s., 2013. s. 15-17.

⁵⁵ SOVOVÁ, Olga. Zdravotnická praxe a právo. Praha: Leges, 2011. s. 187.

⁵⁶ Zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů

⁵⁷ KRATOCHVÍL, Vladimír a kol. Trestní právo hmotné. Obecná část. 2. vydání. Praha: C.H. Beck, 2012. s. 455.

⁵⁸ Zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů

*postavení nebo funkce nebo v rámci svého předmětu činnosti společensky prospěšnou činnost, již ohrozí nebo poruší zájem chráněný zákonem, nelze-li společensky prospěšného výsledku dosáhnout jinak.*⁵⁹ z této definice je zřejmé, že přípustné riziko může být úzce spojeno i s medicínou, výkonem lékařských zákroků a celkově s poskytováním zdravotních služeb. PřesZ přitom vychází ze zásady, že společensky prospěšného výsledku nelze dosáhnout jinak než postoupením přípustného rizika. Toto riziko je třeba hodnotit ex ante tzn. na základě informací, které měl jednající subjekt v době, kdy se rozhodoval pro konkrétní postup. Zvolený postup nelze hodnotit zpětně na základě negativního výsledku, kdy jsou již známi všechny okolnosti.⁶⁰ Při celkovém hodnocení rizik je třeba zvážit také vztah k veřejnému zájmu, zásady humanity i morální hledisko.⁶¹

2.7 Zánik odpovědnosti

Na rozdíl od okolností vylučující protiprávnost, za nichž nedojde vůbec ke spáchání přestupku, protože zde chybí znak protiprávnosti – společensky škodlivého jednání, je zánik odpovědnosti za přestupek charakterizován naplněním skutkové podstaty, ale ještě před vydáním rozhodnutí o přestupku nastane skutečnost, za které trestnost spáchaného činu zanikne.⁶² PřesZ definuje tyto situace v § 29 a to konkrétně: a) uplynutím promlčecí doby, b) smrtí fyzické osoby, c) zánikem právnické osoby, nemá-li právního nástupce, nebo d) vyhlášením amnestie.⁶³

Promlčení přestupku spočívá v uplynutí zákonem stanovené doby, po kterou může být pachatel přestupku zákonně stíhán za jeho spáchání. Délka promlčecí doby je obecně stanovena na 1 rok. U přestupků s výší pokuty alespoň 100 000 Kč činí délka této doby 3 roky. Promlčecí doba začíná běžet den následující po dni spáchání přestupku.⁶⁴

U fyzické osoby odpovědnost za přestupek zanikne její smrtí. To ovšem neplatí v případě podnikající fyzické osoby u níž, zanikne až poté, co nemá právního nástupce. v případě právnické osoby tato odpovědnost zanikne jejím zánikem, tzn. likvidací.⁶⁵ Např. přestupek § 117 odst.1 písm. e) poskytovatel nesplní oznamovací povinnost, která může mít

⁵⁹ Tamtéž

⁶⁰ TĚŠINOVÁ: Medicínské právo, s. 404

⁶¹ ŠÁMAL, Pavel a kol., Trestní zákoník I. a II. komentář. 2. vydání. Praha: C.H.Beck, 2012. s. 357-358.

⁶² MATES: Základy správního práva trestního. s.75.

⁶³ Zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů

⁶⁴ § 30-31 Zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů

⁶⁵ MÁRTON, GONSIOROVÁ: Průvodce novým přestupkovým zákonem..., s. 91-99.

za následek zánik oprávnění k poskytování zdravotních služeb a v případě neexistence právního nástupce zánik PO.⁶⁶

Právo udělení amnestie prezidentem republiky je zaručena čl. 63 odst.1 písm. k) Ústavy. PřesZ v § 104 stanoví, že amnestii ve věcech přestupků uděluje prezident republiky, a to několika následujícími způsoby: může se jednat o abolici neboli nařízení, aby se řízení o přestupku nezahajovalo nebo, bylo-li zahájeno, aby se v něm nepokračovalo. Druhou možností je odpuštění či zmírnění uloženého trestu nebo jeho zbývající části. v tomto případě by se jednalo o agraciaci. a poslední variantou udělení amnestie je rehabilitace, u níž se jedná o vyřazení přestupku z evidence přestupků. Tato pravomoc je garantována čl. 63 odst. 1 písm. j) Ústavy a k jejímu vyhlášení je třeba kontrasignace předsedy vlády. Odpovědnost v tomto případě zaniká dnem vyhlášení amnestie ve Sbírce zákonů.⁶⁷

2.8 Zákonné zmocnění k ukládání správního trestu za přestupek

Znakem přestupku je také zákonné zmocnění k ukládání správního trestu za přestupek, což znamená, že zákon musí určit správní orgán příslušný k projednání přestupku. Konkrétní zmocnění k projednání přestupků na úseku poskytování zdravotních služeb a udělení správních trestů za jejich spáchání mají příslušné správní orgány ze zákona o ZdravSl, v jehož § 118 je uvedeno, že: „Přestupky podle tohoto zákona projednává krajský úřad, správní orgán příslušný k udělení oprávnění k poskytování zdravotních služeb a také ministerstvo zdravotnictví.“⁶⁸

2.9 Trestnost přestupků

Trestnost přestupku spočívá v možnosti státu pachatele přestupku potrestat a povinnosti pachatele se správnímu trestu podrobit. Hlavním cílem uložení správního trestu je přitom postih pachatelova škodlivého jednání, snaha odvrátit ho od dalšího páchání přestupku a ochrana společnosti. Důvody pro uložení trestu mohou být různé, např: výchovný aspekt, informační, či preventivní vůči dalšímu porušování práva ostatními subjekty.⁶⁹ Ve vztahu k poskytování zdravotních služeb je podle mého názoru nejdůležitější funkcí postihu přestupků prevence u dalších subjektů a informační prvek vůči společnosti (klientům a pacientům).

⁶⁶ Zákon č. 372/ 2011 Sb., Zákon o zdravotních službách, ve znění pozdějších předpisů

⁶⁷ MATES: Základy správního práva trestního, s. 80.

⁶⁸ Zákon č. 372/2011 Sb. o zdravotních službách, ve znění pozdějších předpisů.

⁶⁹ MATES: Základy správního práva trestního, s. 105.

Při ukládání správního trestu je nutné zohlednit určité zásady, které se před vydáním konkrétního rozhodnutí uplatňují. Jsou jimi zákonnost, přiměřenost a individualizace správního trestu. z hlediska zákonnosti lze správní tresty ukládat pouze na základě zákona, v případě poskytování zdravotních služeb na základě zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a na základě zákona o zdravotních službách. Přiměřenost správního trestu znamená, že musí být vyměřen adekvátně spáchanému přestupku. Při uplatnění zásady individualizace správního trestu musí dojít k zohlednění všech okolností přestupku a osoby jeho pachatele. Konkrétní druhy správních trestů vyjmenovává § 35 PřesZ a jsou jimi: napomenutí, pokuta, zákaz činnosti, propadnutí věci nebo náhradní hodnoty a zveřejnění rozhodnutí o přestupku. Podle § 36 PřesZ je možné správní trest uložit samostatně nebo spolu s jinými správními tresty. Je zde stanovena výjimka, napomenutí není možné uložit spolu s pokutou. Napomenutí je nejmírnějším trestem, který lze uložit za jakýkoliv přestupek, nevyklučuje-li to zákon. Charakter trestu je v morálním odsouzení pachatelova jednání. k tomuto správnímu trestu lze přistoupit při zjištění prvotního protiprávního jednání, které vykazuje nízkou společenskou škodlivost a uložení peněžitého trestu by se jevílo jako nepřiměřené. Další možností je uložení správního trestu propadnutí věci nebo náhradní hodnoty, kde bližší specifikaci stanovuje § 48-49 PřesZ, tento správní trest lze uložit i v případě, kde to zákon u skutkových podstat přestupků výslovně nestanoví.⁷⁰ ZdravSl stanovuje v § 17 písm. a) jako další možnost uložení správního trestu zákaz činnosti. § 47 odst. 2 PřesZ blíže konkretizuje podmínky této sankce. Podle mého názoru by se k uložení zákazu činnosti mělo přistupovat pouze ve velmi závažných a opakujících se porušování povinností ze strany pachatele.

Na základě praktického výzkumu, který jsem pro účely této práce učinila, jsem došla k závěru, že nejtypičtějším druhem správního trestu na úseku poskytování zdravotních služeb je udělení peněžitého trestu ve formě pokuty. Výše pokuty musí být stanovena v rozmezí, které je dáno zákonem. Ustanovení § 46 PřesZ dále stanoví, že pokud není výše pokuty určena, lze ji udělit do výše 1 000 Kč. Pokuta je splatná do 30 dní, kdy rozhodnutí nabylo právní moci.⁷¹ v zákoně o ZdravSl jsou výměry pokut stanoveny na konci každého ustanovení upravujícího konkrétní výčet přestupků. Ustanovení § 114 ZdravSl u přestupků fyzických osob stanoví pokuty ve výměře s horní hranicí od 15 000 až do 1 000 000 Kč. Ustanovení § 115 ZdravSl u přestupků právnických a podnikajících fyzických osob stanoví pokuty ve

⁷⁰ MÁRTON, GONSIOROVÁ: Průvodce novým přestupkovým zákonem..., s. 100-107.

⁷¹ Tamtéž

výměře s horní hranicí od 100 000 až do 1 000 000 Kč. Podle § 116 ZdravSl může být osobě oprávněné provádět hodnocení kvality a bezpečí zdravotních služeb udělena pokuta ve výměře s horní hranicí od 100 000 až do 500 000 Kč. Ustanovení § 117 ZdravSl se týká přestupků, kterých se dopustí poskytovatelé zdravotních služeb a zde se maximální vyměřená výše pokuty může pohybovat v rozmezí s horní hranicí od 50 000 až do 1 000 000 Kč s ohledem na okolnosti spáchaného přestupku.⁷²

Do budoucích novel zákona ZdravSl by mohlo být vhodné zvážit možné začlenění dalšího správního trestu, který by se mohl jevit jako velmi efektivní, je zveřejnění rozhodnutí o přestupku. v současné době tento trest nelze uložit fyzické osobě, ale pouze právnické nebo podnikající fyzické osobě, pokud tak stanoví zvláštní zákon. Cílem je odstrašení potencionálních pachatelů, neboť zveřejnění takového rozhodnutí míří na jejich dobrou pověst u klientů. Lhůta uveřejnění nesmí být kratší dvou měsíců a delší půl roku. Nicméně takový správní trest nebyl prozatím do ZdravSl zakomponován.⁷³

PřesZ obsahuje pravidla pro ukládání trestů v případě souběhu přestupků. o takový souběh se jedná např. pokud pachatel spáchal dva nebo více přestupků dříve, než byl pro některý z nich uznán vinným. Jestliže správní orgán projedná ve společném řízení tyto přestupky, uloží pachateli tzv. úhrnný trest. Existuje zde zásada absorpční (pohlcovací), kdy pro vyměření trestu se použije nejvyšší z horních hranic ukládaných trestů a v tomto rozmezí se trest uloží. Druhou zásadou, která se uplatňuje je zásada asperační. Při použití této zásady lze překročit nejvyšší stanovenou sazbu. Trest se uloží nad horní hranicí sazby.⁷⁴ Podmínky pro užití nejsou však stanoveny, tudíž není jasné, kdy má správní orgán uložit správní trest podle absorpční zásady a kdy zostřit. Tato nejednoznačnost vyplývá z dříve navrhovaného členění přestupků, podle závažnosti tzv. tripartice přestupků (zvláště závažné, závažné a ostatní). Tento návrh nakonec neprošel pro nemožnost koordinace horních hranic pokut. Proto z ustanovení vypadl znak za zvláště závažné přestupky a text nebyl bohužel doplněn.⁷⁵

⁷² Zákon č. 372/2011 Sb. o zdravotních službách ve znění pozdějších předpisů.

⁷³ MÁRTON, GONSIOROVÁ: Průvodce novým přestupkovým zákonem..., s. 100-107.

⁷⁴ Tamtéž s. 112-113.

⁷⁵ PRÁŠKOVÁ, Helena. Nové přestupkové právo. Praha: Leges, 2017. s. 264.

3 Přestupky

3.1 Přestupky v Zákoně o ZdravSl

V ZdravSl jsou přestupky upraveny v jeho části třinácté. Konkrétněji, o přestupcích se pojednává v pěti paragrafech § 114 - §118, z toho § 114 až § 117 definují konkrétní přestupky a § 118 stanoví, kdo konkrétní přestupky projednává. Zákon dělí přestupky podle toho, kdo se jich dopouští. Přestupku podle zákona o ZdravSl se může dopustit fyzická osoba (§ 114), právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba (§ 115), dále osoba oprávněná provádět hodnocení kvality a bezpečí (§ 116), nebo poskytovatel zdravotních služeb (§ 117, viz kapitola 3.2. výše). V další části práce bude popsána skutková podstata přestupků. Celkově je v ZdravSl zakotveno 83 skutkových podstat přestupků, a jelikož by rozsah práce na popsání všech těchto přestupků nestačil, budou zde popsány pouze ty přestupky, které jsou trestány nejvyšší pokutou a přestupky, které jsou dále uvedeny v praktické části. Skutkové podstaty níže vymezených přestupků budou demonstrovány na konkrétních příkladech v praktické části této práce.

3.2 Přestupky FO

Přestupky fyzických osob dle ZdravSl jsou uspořádány v jednom odstavci od písmene a) do písmene k). Skutkové podstaty vymezují jednání FO, kterým se dopustí přestupku, jakož i jednání, které ztěžuje výkon správních orgánů. Možnými tresty jsou napomenutí, propadnutí věci nebo náhradní hodnoty, zákaz činnosti a pokuta, správní orgány mohou uložit pokutu od 15 000 Kč do 1 000 000 Kč. V případě fyzických osob přestupky podle ZdravSl projednává krajský úřad. U fyzické osoby může zaniknout odpovědnost za přestupek její smrtí⁷⁶.

Krajský úřad může uložit nejvyšší pokutu FO za dva přestupky, a to konkrétně v případě, že FO poskytuje zdravotní služby bez oprávnění k poskytování zdravotních služeb, nebo v případě, že FO poruší povinnost mlčenlivosti podle § 57 odst. 2 písm. a) ZdravSl. v § 57 odst. 1 a 2 je upraveno co dělat se zdravotnickou dokumentací v případě, že FO zanikne oprávnění k poskytování zdravotních služeb. Taková FO pak nesmí nahlížet do zdravotnické dokumentace, musí zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech, které se

⁷⁶ Zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů

dozvěděly o pacientech, o jejichž zdravotním stavu je vedena zdravotnická dokumentace, a jiných skutečnostech souvisejících s poskytováním zdravotních služeb.

3.3 Přestupky PO a PFO

Přestupky PO a PFO dle zákona ZdravSl jsou uspořádány do dvou odstavců § 115 ZdravSl, přičemž druhý odstavec se věnuje konkrétní právnické osobě, tj. univerzitní vysoké škole. Možnými tresty jsou napomenutí, propadnutí věci nebo náhradní hodnoty, zákaz činnosti či pokuta, kterou může za přestupky z odst. 1 uložit krajský úřad a za přestupek definovaný v § 115 odst. 2 může pokutu uložit ministerstvo. Pokutu lze uložit ve výši od 100 000 Kč do 1 000 000 Kč. Odpovědnost za přestupek o PFO a PO zaniká podle PřesZ při uplynutí promlčecí doby, zániku právnické osoby, nemá-li právního nástupce, nebo vyhlášením amnestie.⁷⁷ Promlčení přestupku spočívá v uplynutí zákonem stanovené doby, po kterou může být pachatel přestupku zákonně stíhán za jeho spáchání. Délka promlčecí doby je obecně stanovena na 1 rok. U přestupků s výší pokuty alespoň 100 000 Kč činí délka této doby 3 roky. Promlčecí doba začíná běžet den následující po dni spáchání přestupku.

Nejvyšší pokutu lze uložit za přestupek definovaný v § 115 odst. 1 písmeno a) ZdravSl, kdy se právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba dopustí přestupku tím, že poskytuje zdravotní služby mimo zdravotnické zařízení a výkon není v rámci preventivní péče zaměřené na předcházení onemocnění a jeho včasné rozpoznání, a to na základě povolení uděleného krajským úřadem, a také když poskytuje zdravotní služby bez oprávnění k poskytování zdravotních služeb. Často se jedná o různé procedury nebo kosmetické služby, které však jsou definovány jako zdravotnické služby, a tudíž je nutné k nim mít oprávnění. Konkrétní příklady takových přestupků jsou dále uvedeny v praktické části. Odstavec 2 definuje přestupek, kterého se může dopustit univerzitní vysoká škola a to tím, že provede anatomickou pitvu, aniž by měla akreditovaný bakalářský nebo magisterský studijní program, jehož absolvováním se získává odborná způsobilost k výkonu zdravotnického povolání.

3.4 Přestupky osoby oprávněné provádět hodnocení kvality a bezpečí zdravotních služeb

Přestupky, kterých se může dopustit osoba oprávněna provádět hodnocení kvality a bezpečí zdravotních služeb v rámci ZdravSl, jsou definovány v § 116 podle odst. 1. Osobě oprávněné provádět hodnocení kvality a bezpečí zdravotních služeb lze uložit pokutu od

⁷⁷ Zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů

100 000 Kč do 500 000 Kč a i zde jsou napomenutí, zákaz činnosti, propadnutí věci či náhradní hodnoty nebo pokuta možnými tresty. Správní orgán, který přestupky osoby oprávněné provádět hodnocení kvality a bezpečí zdravotních služeb projednává, je ministerstvo.

Nejvyšší pokutu lze uložit, v případě, že se osoba oprávněná provádět hodnocení kvality a bezpečí zdravotních služeb dopustí přestupku tím, že při hodnocení kvality a bezpečí nedodrží hodnocení standardy kvality a bezpečí, anebo nedodrží pravidla procesu hodnocení kvality a bezpečí. Správní orgány mohou nejvyšší pokutu uložit osobě oprávněné provádět hodnocení kvality a bezpečí zdravotních služeb, v případě, že se dopustí přestupku tím, že provede hodnocení kvality a bezpečí zdravotních služeb osobou vyloučenou z tohoto hodnocení. Tato osoba je vyloučena z hodnocení v případě, že je v pracovněprávním nebo obdobném vztahu k poskytovateli, u něhož má být hodnocení provedeno, nebo vykonává pro tohoto poskytovatele funkci odborného zástupce nebo, je-li tímto poskytovatelem právnická osoba, je společníkem této právnické osoby, jejím statutárním orgánem nebo členem statutárního orgánu nebo členem jejího kontrolního orgánu.

3.5 Přestupky poskytovatele

Přestupky poskytovatele zdravotních služeb jsou uspořádány ve třech odstavcích § 117 ZdravSl. Možnými tresty jsou napomenutí, propadnutí věci či náhradní hodnoty, zákaz činnosti nebo pokuta, správní orgány mohou uložit pokutu od 50 000 Kč do 1 000 000 Kč. v případě fyzických osob přestupky podle ZdravSl projednává správní orgán příslušný k udělení oprávnění k poskytování zdravotních služeb jako například i) krajský úřad v jehož správním obvodu je zdravotnické zařízení, ii) Ministerstvo obrany nebo spravedlnosti, jsou-li tato zdravotnická zařízení těmito ministerstvy zřízena, iii) ministerstvo vnitra, jsou-li zdravotnická zařízení zřízena tímto ministerstvem nebo Úřadem pro zahraniční styky a informace nebo Bezpečnostní informační službou.

Pokutu nejvyšší může správní orgán udělit poskytovateli zdravotních služeb v případě, že odmítne přijmout pacienta do péče, a to za předpokladu, že není naplněna podmínka, 1) že by přijetím pacienta bylo překročeno i) únosné pracovní zatížení nebo ii) jeho přijetí brání provozní důvody, iii) personální zabezpečení nebo iv) technické a věcné vybavení zdravotnického zařízení. Překročením únosného pracovního zatížení se rozumí stav, kdy by zajištěním zdravotních služeb o tohoto pacienta došlo ke snížení úrovně kvality a bezpečnosti zdravotních služeb poskytovaných pacientům již přijatým nebo by vzdálenost

místa pobytu pacienta neumožňovala v případě poskytování zdravotních služeb v oboru všeobecné praktické lékařství a praktické lékařství pro děti a dorost výkon návštěvní služby, nebo není pojištěncem zdravotní pojišťovny, se kterou má poskytovatel uzavřenu smlouvu podle zákona o veřejném zdravotním pojištění. Toto právo se nevztahuje na pojištěnce z jiných států Evropské unie, Evropského hospodářského prostoru, Švýcarské konfederace, či ze států, se kterými má ČR uzavřenu smlouvu. 2) Poskytovatel nesmí odmítnout pacienta v případě, že jde o pacienta, kterému je třeba poskytnout neodkladnou péči, i) jde-li o porod nebo ii) jde o zdravotní služby, které jsou nezbytné z hlediska ochrany veřejného zdraví nebo ochrany zdraví při práci, dále iii) jde-li o krizové situace nebo výkon ochranného léčení nařízeného soudem, pokud jiný právní předpis nestanoví jinak. 3) Poskytovatel také nesmí odmítnout přijetí pacienta, i) jde-li o pacienta, u kterého bylo poskytování zdravotní péče Vězeňskou službou přerušeno z důvodu ukončení nebo přerušeni výkonu vazby, trestu odnětí svobody nebo umístění v ústavu pro výkon zabezpečovací detence nebo ii) je ve výkonu trestu vazby, výkonu trestu odnětí svobody nebo umístěného v ústavu pro výkon zabezpečovací detence, jde-li o zdravotní služby, které Vězeňská služba neposkytuje.

Pokutu 500 000 Kč lze poskytovateli uložit v případě, že poskytuje zdravotní služby prostřednictvím osoby, která není způsobilá k výkonu zdravotnického povolání nebo k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotních služeb. Dále v případě, že poskytovatel neustanoví odborného zástupce se způsobilostí k samotnému výkonu zdravotnického povolání podle § 117 odst. 1 písmeno d) ZdravSl. Jestliže tento odborný zástupce přestane vykonávat svou funkci nebo přestane-li splňovat podmínky pro výkon této funkce, je poskytovatel povinen ustanovit nového odborného zástupce nejpozději do 10 dnů ode dne, kdy se o některé z těchto skutečností dozvěděl. Poskytovateli může být uložena pokuta ve výši 500 000 Kč, jestliže poruší povinnost vést nebo uchovávat zdravotnickou dokumentaci nebo nakládat se zdravotnickou dokumentací, nejde-li o poskytování lékárenské péče v lékárně.

Poskytovatel se dopustí přestupku, když ukončí péči o pacienta a nejedná se o tyto situace: poskytovatel prokazatelně předá pacienta s jeho souhlasem do péče jiného poskytovatele, pominou důvody pro poskytování zdravotních služeb (to neplatí, jde-li o registrujícího poskytovatele), pacient vysloví nesouhlas s poskytováním veškerých zdravotních služeb, pacient závažným způsobem omezuje práva ostatních pacientů, úmyslně a soustavně nedodrhuje navržený individuální léčebný postup, pokud s poskytováním zdravotních služeb vyslovil souhlas, nebo se neřídí vnitřním řádem a jeho chování není způsobeno zdravotním stavem. Poskytovatel také nesmí ukončit péči o pacienta, v případě, že

se pacientovi musí poskytnout neodkladná péče, nebo se jedná o porod nebo jde o zdravotní služby, které jsou nezbytné z hlediska ochrany veřejného zdraví nebo ochrany zdraví při práci, dále jde-li o krizové situace nebo výkon ochranného léčení nařízeného soudem. v případě, že poskytovatel ukončí péči a dopustí se tedy přestupku podle §117 odst. 3 písmeno b), příslušný správní orgán uloží pokutu do 300 000 Kč.

V případě, že se poskytovatel dopustí přestupku tím, že pacientovi nevydá písemnou zprávu, ve které je uveden důvod odmítnutí nebo ukončení zdravotní péče, může být poskytovateli uložena pokuta do výše 100 000 Kč.

4 Praktická část

Pro tuto práci jsem si vyžádala informace o projednávaných přestupcích na úseku ZdravSl z Olomouckého kraje a hlavního města Prahy. Jednalo se dohromady o 16 přestupků z let 2016 – 2019. Olomoucký kraj projednal celkově 5 spáchaných přestupků a Magistrát hlavního města Prahy (dále jen „MHMP“) mi celkově zaslal informace o 11 projednaných přestupcích, z nichž jsem si následně několik vybrala pro zpracování do této praktické části mé práce. Konkrétně se jedná se o 7 přestupků, které byly spáchány podle zákona o § 115 odst. 1 písm. a);. následně § 117 odst. 1 písm. a); § 117 odst. 1 písm. b); § 117 odst. 1 písm. d; § 117 odst. 1 písm. e); § 117 odst. 3 písm. b); § 117 odst. 3 písm. c) ZdravSl. Vedle správních orgánů výše zmíněných konkrétních krajů jsem dále kontaktovala Ministerstvo zdravotnictví ČR, které je podle zákona oprávněné k projednání přestupků podle § 115 odst.2 nebo § 116 odst.1 ZdravSl. Podle odpovědi Ministerstva (viz příloha) tento orgán v časovém období 2016 – 2019 žádný přestupek ve své působnosti neprojednal. v další části se tedy budu věnovat některým z přestupků, o nichž jsem od výše uvedených správních orgánů získala informace, a to ve formě kazuistik. Tyto jednotlivé přestupky jsem si vybrala jako názornou demonstraci těch nejčastěji se opakujících přestupků podle zákona o ZdravSl, kterých se pachatelé dopouštějí. Pro lepší orientaci a podrobnější souvislosti zveřejním obsahy celých rozhodnutí či příkazů v přílohách této práce, při zachování anonymity pachatelů.

4.1 Přestupky týkající se poskytování zdravotních služeb bez oprávnění k jejich poskytování

MHMP, odbor správních činností ve zdravotnictví a sociální péči, vyšetřoval na základě podnětu České obchodní inspekce přestupek podle § 115 odst. 1 písm. a) zákona **ZdravSl**, kdy byla obviněna PFO XY ze spáchání přestupku dle tohoto ustanovení, neboť poskytovala zdravotní služby bez oprávnění k jejich poskytování zdravotních služeb tím, že nabízela a provozovala proceduru Plasmolifting prostřednictvím přístroje CENTRIFUGE – model 8000D CE. Plasmolifting je metoda, která spočívá v aplikaci vlastní krevní plazmy do pleti obličeje, krku a dekoltu. Tato procedura obsahuje konzultaci s ošetřujícím zdravotníkem, odběr krve, centrifugaci krevní plazmy do pokožky a závěrečné ošetření pleti.

Tohoto jednání se PFO XY dopustila ve svém místě podnikání, proto zahájil MHMP u této osoby kontrolu. Předmětem kontroly bylo zjištění, zda kontrolovaný subjekt neposkytuje zdravotní služby bez oprávnění k jejich poskytování dle tohoto zákona.“ Správní

orgán před kontrolou na internetových stránkách tohoto studia zjistil, že PFO XY nabízí metodu Plasmolifting. v rámci kontroly správní orgán také zjistil, že procedura je prováděna vyškoleným zdravotníkem, který absolvoval přípravný kurz. Vzhledem ke skutečnosti, že během kontroly nebyla obviněná PFO přítomna na provozovně, informoval správní orgán dotyčnou osobu o probíhající kontrole telefonicky. Po telefonické domluvě obviněná PFO XY pověřila vysvětlením této procedury svoji pracovníci. Kontrolní orgán ověřil, že tato pracovnice je na základě předložených dokladů zdravotnickým pracovníkem.

Jako další krok MHMP požádal Ministerstvo zdravotnictví ČR (dále jen MZ ČR) o vyjádření, zda lze inzerovanou a prováděnou proceduru klasifikovat jako poskytování zdravotní služby, protože se jedná o odběr krve, který má být prováděn zdravotnickým pracovníkem, na základě indikace lékaře, v odběrové místnosti vybavené podle vyhlášky č. 92/2012 Sb. MZ ČR ve svém vyjádření uvedlo, že předmětnou metodu lze považovat za poskytování zdravotních služeb. z toho důvodu MHMP došel následně k závěru, že skutková zjištění z předmětné kontroly se považují za průkazná a dostatečná, a je proto možno v dané věci rozhodnout v příkazním řízení o uložení výše uvedené sankce. Obviněná osoba XY tak byla uznána vinnou ze spáchání uvedeného přestupku a z maximální možné výše 1 000 000 Kč ji byl uložen správní trest pokuty ve výši 10 000 Kč. MHMP rozhodnutí odůvodnil následovně: „Obviněná osoba XY poskytovala zdravotní služby v oblasti estetické medicíny, a to konkrétně nabízením a prováděním ošetření krevní plazmou.“

4.2 Přestupek týkající se poskytování zdravotních služeb poskytovatelem neuvedené v oprávnění k poskytování zdravotních služeb

V tomto případě byl podnět k vyšetření možného přestupku § 117 odst. 1 písm. a) ZdravSl doručen MHMP z Ministerstva zdravotnictví ČR prostřednictvím datové schránky. Jednalo se o podnět k prošetření možného protiprávního jednání MUDr. XY při poskytování zdravotních služeb prostřednictvím společnosti AKTIP – Konzultačního a terapeutického institutu Praha.

Na základě tohoto podnětu MHMP zahájil vyšetřování MUDr. XY. Před kontrolním úkonem bylo zjištěno, že MUDr. XY provozoval psychiatrickou ambulanci s místem výkonu na adrese Praha 2, kde prováděl psychoterapii a farmakoterapii duševních onemocnění a poruch celého spektra pro klienty ve věku od 18 let, párové poradenství, individuální psychoterapii a poradenskou činnost v rámci osobního rozvoje. MHMP dále zjistil, že MUDr. XY má živnostenské oprávnění vydané Magistrátem města Plzně, s předmětem

podnikání výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona a obory činnosti zprostředkování obchodu a služeb a poradenská a konzultační činnost, zpracování odborných studií a posudků. MUDr. XY měl dále udělené oprávnění k poskytování zdravotních služeb, forma zdravotní péče ambulantní, obor zdravotní péče psychiatrie s místem poskytování těchto služeb na adrese Praha 4.

Při provedené kontrole obviněný dosvědčil, že v kontrolovaném objektu na adrese Praha 2 vykonával zdravotnické povolání v oboru psychiatrie bez uděleného oprávnění k poskytování zdravotních služeb. Jednalo se především o konzultační činnost, ale i tato činnost byla poskytováním zdravotních služeb. o návštěvách klientů obviněný vedl písemné záznamy včetně informovaného souhlasu. Přestože měl obviněný udělené oprávnění k poskytování zdravotních služeb na adrese Praha 4, to se však nevztahovalo na adresu Praha 2, kde sídlil AKTIP a kde obviněný provozoval psychiatrickou ambulanci a v rámci níž prováděl psychoterapii a farmakoterapii duševních onemocnění a poruch celého spektra.

MHMP proto uznal obviněného vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení ZdravSl, neboť poskytoval zdravotní služby neuvedené v oprávnění k poskytování zdravotních služeb. Obviněnému byl vyměřen správní trest pokuty ve výši 8 000 Kč z celkové možné výše 1 000 000 Kč.

4.3 Přestupky, kdy poskytovatel poskytuje zdravotní služby prostřednictvím osoby, která není způsobilá k výkonu zdravotnického povolání nebo k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotních služeb

Další případ se týká přestupku podle § 117 odst. 1 písm. b) ZdravSl, kdy MHMP vydal příkaz k zaplacení správního trestu pokuty ve výši 3 000 Kč za spáchaný přestupek, neboť zdravotnické zařízení XY poskytovalo zdravotní služby prostřednictvím osob A, B, C, které neměly způsobilost k výkonu zdravotnického povolání nebo k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotních služeb. Při kontrole ve zdravotnickém zařízení XY nepředložila kontrolovaná osoba kontrolnímu orgánu u zaměstnanců A a B ke kontrole doklady o zdravotní způsobilosti a bezúhonnosti a u zaměstnance C nebyl předložen doklad o bezúhonnosti. Kontrolní orgán proto nemohl ověřit doklady o bezúhonnosti podle zákona č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, ve znění

pozdějších předpisů, tj. bezúhonnost u zaměstnance.⁷⁸ Zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), specifikuje podmínky zdravotní způsobilosti a bezúhonnosti u zaměstnance, tj. způsobilost k výkonu povolání zdravotnického pracovníka a jiného odborného pracovníka, u nichž stanoví že, zdravotní způsobilost zjišťuje a lékařský posudek o zdravotní způsobilosti vydává praktický lékař, u zaměstnanců lékař pracovnílékařských služeb. Po této kontrole správní orgán vyhodnotil tento přestupek jako porušení podmínek stanovených zákonem pro poskytování zdravotních služeb, kdy je nezbytnou podmínkou doložení těchto dokladů požadovaného data.

4.4 Přestupky spočívající v absenci ustanovení odborného zástupce poskytovatelem

V tomto případě Krajský úřad Olomouckého kraje („KÚOK“) jako příslušný orgán uznal vinnou společnost XY ze spáchání přestupku § 117 odst. 1 písm. e) ZdravSl, kterého se tato společnost podle KÚOK dopustila tím, že jako poskytovatel zdravotních služeb v oboru optometrista na adrese XX neoznámila skutečnost o skončení výkonu funkce odborného zástupce pro poskytování uvedených zdravotních služeb, čímž nesplnila oznamovací povinnost podle § 21 odst. 1 a 2 ZdravSl. Podle tohoto ustanovení ZdravSl je poskytovatel zdravotních služeb povinen v zákonem stanovené lhůtě písemně oznámit příslušnému správnímu orgánu všechny změny týkající se údajů uvedených v rozhodnutí o udělení oprávnění k poskytování takových služeb, a to v případě, že mohou být důvodem pro pozastavení, změnu, zrušení nebo zánik takového oprávnění.

Dále byla uznána společnost XY vinnou ze spáchání přestupku podle § 117 odst. 1 písm. d) ZdravSl, kterého se dopustila tím, že jako poskytovatel zdravotních služeb v oboru optometrista, poté co dosavadní zástupkyně pro poskytování uvedených služeb (dále jen „zástupkyně“) ukončila výkon funkce odborného zástupce, neustanovila odborného zástupce podle tohoto zákona (ZdravSl ukládá povinnost poskytovateli ustanovit nového odborného zástupce nejpozději do 10 dnů od dne, kdy se dozvěděl o ukončení funkce dosavadního).⁷⁹

⁷⁸ Za bezúhonného pro účely tohoto zákona se považuje ten, kdo nebyl pravomocně odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody pro úmyslný trestný čin spáchaný v souvislosti s poskytováním zdravotních služeb, nebo se na něho hledí jako by nebyl odsouzen. Doklad o bezúhonnosti se vyžaduje vždy před zahájením výkonu zdravotnického povolání. Tento doklad nesmí být starší než 3 měsíce

⁷⁹ Viz. § 14 odst.5 zákona o ZdravSl

Konkrétně KÚOK dostal informaci, že zástupkyně, která dosud vykonávala funkci odborného zástupce, ukončila s poskytovatelem zdravotních služeb pracovní poměr. KÚOK proto vyzval paní XX, která byla oprávněna jednat jménem poskytovatele, aby sdělila, jak je personálně zajištěn provoz výše uvedeného pracoviště s ohledem na vyhlášku o požadavcích na minimální personální zabezpečení zdravotních služeb. Paní XX byla též upozorněna na povinnosti vyplývající z tohoto zákona. Tuto výzvu si paní XX v úložní lhůtě nevyzvedla, avšak byla o zásilce a lhůtě k vyzvednutí řádně uvědomena prostřednictvím České pošty. k doručení tzv. fikcí došlo dne 18. 11. 2017. Ze zjištění KÚOK vyplynulo, že paní XX ustanovila odborného zástupce v roce 2012 a od 1. 7. 2016 neměla odborného zástupce, což měla oznámit do 15 dnů, nicméně se tak nestalo. To mohlo být důvodem pro pozastavení nebo odejmutí oprávnění k poskytování zdravotních služeb. Tím, že nesplnila povinnost dle § 21 odst. 1 a 2 ZdravSl, dopustila se přestupku podle § 117 odst. 1 písm. e) ZdravSl. Dále také nesplnila svou povinnost tím, že do 10 dnů od 1. 7. 2016 (tj. nejpozději do 11. 7. 2016) neustanovila nového odborného zástupce, čímž se dopustila přestupku podle § 117 odst. 1 písm. d) ZdravSl. Obě tyto povinnosti, tzn. písemně oznámit změny a ustanovit odborného zástupce, byly splněny až k 3. 2. 2017, kdy se paní XX dostavila na krajský úřad a oznámila změny ve svém oprávnění. Za toto porušení zákonných povinností byla poskytovateli zdravotních služeb, tzn. paní XX, udělena sankce trestu pokuty ve výši 15 000 Kč z celkové možné výše za přestupek podle § 117 odst. 1 písm. d) ZdravSl až do 500 000 Kč.

4.5 Přestupky kdy se poskytovatel dopustí přestupku tím, že nesplní svou oznamovací povinnost

MHMP zahájila kontrolu u poskytovatele zdravotních služeb, společnosti XY, z důvodu podezření porušení § 117 odst. 1 písm. e) ZdravSl, neboť společnost porušila oznamovací povinnost spočívající v doplnění dalších statutárních orgánů společnosti a tuto skutečnost písemně neoznámila správnímu orgánu.

Dne 30. 10. 2018 dostal správní orgán MHMP od společnosti XY žádost o zrušení registrace nestátního zdravotnického zařízení. z této žádosti správní orgán MHMP zjistil, že poskytovatel nesplnil svou oznamovací povinnost, jelikož písemně neoznámil příslušnému správnímu orgánu změny týkající se údajů uvedených v rozhodnutí o registraci nestátního zdravotnického zařízení do 15 dnů.⁸⁰ Podle výpisu z obchodního rejstříku došlo dne 30. 4. 2018 ke vzniku funkcí dalších jednatelů, přičemž k zapsání do obchodního rejstříku

⁸⁰ Dle ustanovení § 21 odst. 2 zákona o ZdravSl

došlo až dne 15. 5. 2018. Oznamovací povinnost byla splněna vůči příslušnému orgánu až dne 30. 10. 2018.

Kontrolou spisové dokumentace vedené o poskytovateli a úplným výpisem z obchodního rejstříku vedeného Městským soudem v Praze, si správní orgán MHMP ověřil, že poskytovatel nesplnil oznamovací povinnost vyplývající z ustanovení zákona. Neoznámení skutečnosti ve změně statutárních orgánů ze strany obviněného sice nemělo přímý vliv na poskytování zdravotních služeb pacientům, správní orgán ho však zhodnotil jako přestupek proti administrativní povinnosti spočívající v nekonání účastníka vůči příslušnému správnímu orgánu, který poskytovateli zdravotních služeb vydal oprávnění k poskytování těchto služeb.⁸¹ Správní orgán MHMP proto společnosti XY za tento přestupek uložil pokutu ve výši 3 000 Kč z celkové možné výše 300 000 Kč.

4.6 Přestupky týkající se ukončení péče o pacienta poskytovatelem zdravotních služeb v rozporu s § 48 odst. 2, 3 zákona o ZdravSl

V konkrétním případě MHMP obdržel oznámení o podezření ze spáchání přestupku protiprávního ukončení péče o pacienta podle ustanovení § 117 odst. 3 písm. b) ZdravSl poskytovatelem zdravotních služeb, společností XY. Oznámení přišlo od pacientky, která v oznámení psala, že okolo roku 2011 si zvolila jako poskytovatele zdravotních služeb v oboru všeobecného praktického lékařství zdravotnické zařízení XY a zaregistrovala se v něm. Zařízení XY bylo pacientce představeno jako zdravotnické zařízení zaměstnávající kolektiv lékařů, mezi nimiž si pacient může volně vybírat. Vstupní prohlídka a registrace byla provedena u MUDr. AB. Dokumenty, které pacientka na místě podepsala, byly opatřeny identifikačními údaji zdravotnického zařízení XY.

Koncem července roku 2017 pacientka vyhledala jiného poskytovatele, poskytovatele YY, u kterého se zaregistrovala. Prostřednictvím emailu pacientka požádala zdravotnické zařízení XY o zaslání výpisu z její zdravotnické dokumentace novému poskytovateli YY. Zdravotnické zařízení XY pacientce sdělilo, že registrace i zdravotnická dokumentace jsou uloženy u MUDr. AB, která se přestěhovala do polikliniky Praha 1, kde má sídlo společnost XZ. Po tomto oznámení pacientka telefonicky kontaktovala zdravotnické zařízení XY s dotazem, jak je možné, že její zdravotnickou dokumentaci vede MUDr. AB

⁸¹ Správní orgány, které mohou udělit oprávnění k poskytování zdravotních služeb jsou specifikovány § 15 odst 1 zákona ZdravSl

v jiném zdravotnickém zařízení, přestože se registrovala u zdravotnického zařízení XY a uvedla, že k tomuto postupu nedala předem souhlas.

Dne 31. 7. 2017 obdržela pacientka email podepsaný jednatelem zdravotnického zařízení XY, MUDr. ZZ, ve kterém se MUDr. ZZ od věci distancoval s tím, že o pochybení se nejedná. Podle jeho slov si karty odebrala MUDr. AB po projednání na patřičných místech a zdravotnické zřízení XY nemá povinnost nikoho informovat. MUDr. ZZ následně odkázal pacientku na MUDr. AB, která již neměla se zdravotnickým zařízením XY nic společného, a tím za zdravotnické zřízení XY komunikaci s pacientkou ukončil.

Na základě oznámení pacientky MHMP poslal dopis poskytovateli zdravotních služeb, zdravotnickému zařízení XY, ve kterém ho požádal o poskytnutí informací k danému oznámení. Zdravotnické zařízení XY zaslalo MHMP smlouvu o koupi závodu mezi zdravotnickým zařízením XY a společností XZ, na základě které poskytuje vysvětlení, jakým způsobem byli pacienti převedeni ke společnosti XZ. Dále také poskytlo vyjádření Všeobecné zdravotní pojišťovny ČR (dále jen „VZP“) na dotaz, na základě kterého legislativního rámce byli pacienti zdravotnického zařízení XY převedeni na společnost XZ. VZP k dotazu uvedla, že daný převod byl z právního hlediska uskutečněn na základě smlouvy o koupi závodu podle platného občanského zákoníku.

V rámci zajištění důkazu, jako podkladu pro vydání rozhodnutí, byla pacientka vyzvána k doložení registračního listu, který jí byl vydán poskytovatelem XY. Pacientka dopisem sdělila, že registrační list k dispozici nemá, neboť jí vydán nebyl. Dle informace pacientky si dokument ponechal ošetřující lékař. Jako důkaz předložila k prokázání své registrace výpis z aplikace „Moje VZP“, který zachycoval úhrady VZP provedené v roce 2017 za poskytnutou zdravotní péči. z výpisu bylo patrné, že od ledna do května 2017 byly platby na její osobu hrazeny zdravotnickému zařízení XY, v souladu s její registrací. Za červen 2017 již byla platba provedena vůči společnosti XZ. Pacientka ve svém dopise sděluje, že společnost XZ jí není známa. Nahlédnutím do veřejného rejstříku však zjistila, že jednatelkou společnosti XZ je MUDr. AB. Ve svém dopise pacientka dále sdělila, že právní titul, na základě kterého plnění od pojišťovny k červnu 2017 přestalo čerpat zdravotnické zařízení XY a namísto něj jej čerpala společnost XZ, jí také není znám a že žádný vztah s touto společností, právní ani jiný nenavázala.

MHMP dopisem požádal VZP o doložení důkazu vedeného správního řízení, kterým je registrační list, na základě kterého lze doložit, že pacientka byla registrována u zdravotnického zařízení XY. v této souvislosti MHMP požádal pacientku o sdělení, u jakého poskytovatele je zaregistrována v současné době a požádal ji o uvedení data, od kdy

k přeregistrování od zdravotnického zařízení XY na jiného došlo. MHMP obdržel odpověď, kde v příloze dopisu byl zaslán registrační list pojištěnkyně od MUDr. AB, dříve zdravotnické zařízení XY. Následně MHMP oznámil dopisem zdravotnickému zařízení XY, že shromáždil podklady pro vydání rozhodnutí o uložení pokuty za přestupek, kterého se mělo zařízení dopustit tím, že v rozporu se ZdravSl ukončilo péči o pacienta, kdy tímto jednáním byl prokazatelně ohrožen zájem chráněný tímto zákonem, což konkrétně v tomto případě bylo předání pacienta bez jeho souhlasu do péče jiného poskytovatele. Jelikož bylo zdravotnické zařízení XY uznáno vinným, MHMP mu uložil správní trest pokuty ve výši 4 000 Kč. Dále se zdravotnickému zařízení XY uložila povinnost uhradit paušální částku ve správním řízení ve výši 1 000 Kč.

Závěr

Bakalářská práce se zabývá přestupky spáchanými podle ZdravSl a opírá se o kazuistiku z Olomouckého kraje a z kraje hlavního města Prahy z let 2016 až 2019. Hlavním cílem práce bylo zjistit, zda-li je právní úprava přestupků ZdravSl dostatečně efektivní. V teoretické části se věnuji definicím základních pojmů souvisejících se ZdravSl a přestupkům v tomto zákoně, také právní úpravě ZdravSl na úseku přestupků. Zde jsem došla k závěru, že právní úprava ZdravSl a konkrétně právní úprava přestupků tohoto zákona nemá závažné nedostatky. Přestupky jsou dobře koncipovány a definovány. Jako nedostatek a možnost zlepšení právní úpravy přestupků podle ZdravSl jsem shledala v oblasti jejich postihování. Při výzkumu jsem totiž došla k závěru, že nejtypičtější druh správního úkonu je pokuta, proto by bylo vhodné do budoucích novel ZdravSl zvážit možné začlenění dalších správních trestů, např. správního trestu zveřejnění rozhodnutí o přestupku. Správní trest zveřejnění rozhodnutí o přestupku lze uložit právnické nebo podnikající fyzické osobě, pokud tak stanoví zákon, což není případem ZdravSl. Správní orgán zveřejní na své úřední desce a ve sdělovacím prostředku výrokovou část rozhodnutí, po dobu 15 dní až 2 měsíců. Toto zveřejnění nesmí obsahovat údaje identifikující jiné osoby než pachatele. Zakotvení takového správního trestu ve vztahu k určitým skutkovým podstatám přestupků podle ZdravSl by mohlo vést k odstrašení potencionálních pachatelů od protiprávní činnosti stran negativního dopadu na jejich pověst. Dále by bylo de lege ferenda vhodné zvážit zakotvení správního trestu zákazu činnosti, který lze nyní uložit za všechny přestupky podle ZdravSl, pouze ve vztahu k určitým skutkovým podstatám, např. ve vztahu k přestupkům podle § 114 odst. 1 písm. k) a § 115 odst. 1 písm. i) ZdravSl, kdy se jedná o padělání či úmyslnou, neoprávněnou změnu lékařské zprávy.

Na základě mnou zkoumaných přestupků ZdravSl jsem sepsala kazuistiku do praktické části a z těchto kazuistik jsem došla k závěru, že nejčastěji jsou porušovány tyto ustanovení ZdravSl § 115 odst. 1 písm. a); následně § 117 odst. 1 písm. a); § 117 odst. 1 písm. b); § 117 odst. 1 písm. d); § 117 odst. 1 písm. e); § 117 odst. 3 písm. b); § 117 odst. 3 písm. c). Dále se ukázalo, že obecně jsou pachateli podnikající fyzická osoba a poskytovatel zdravotních služeb. Na základě zkoumaných přestupků, které mi byly poskytnuty, lze odvodit, že přestupkovou činnost na úseku ZdravSl se daří odhalovat, a to na základě běžných kontrol správních orgánů nebo podmětů veřejnosti. Příslušné správní orgány se tedy o přestupkovém jednání dozvídají na základě svých kontrol, anonymních podnětů nebo podnětů od

poškozených. Správní orgány se při ukládání pokut drží spíše spodní hranice možné výměry trestu. Výše udělení pokuty je na správním uvážení, které je v rozhodnutích nejčastěji zdůvodněno např. tím, že obviněný spolupracoval, je to jeho první přestupek, trest by pro pachatele neměl být nepřiměřený atd., a proto se správní orgány snaží o nápravu pachatelů způsobem udělování mírnějších sankcí.

Seznam použité literatury

Monografie

1. BRÁZDA, Jan. Základy odpovědnosti v přestupkovém zákoně. Praktická příručka. Plzeň: Aleš Čeněk, 2017.
2. FIALA, Zdeněk, Správní právo trestní. Praha: Leges, 2017.
3. HENDRYCH, Dušan a kol. (PRÁŠKOVÁ, Helena) Správní právo. Obecná část. 9. Vydání. Praha: C. H. Beck, 2016.
4. JELÍNEK, Jiří a kol., Trestní právo hmotné. 2. vydání. Praha: Leges, 2010.
5. KRATOCHVÍL, Vladimír a kol. Trestní právo hmotné. Obecná část. 2. vydání. Praha: C.H. Beck, 2012.
6. MÁRTON, Michal, GONSIOROVÁ, Barbora. Průvodce novým přestupkovým zákonem pro správní praxi. Praha: Leges, 2017.
7. MATES, Pavel a kol. Základy správního práva trestního. 7. Přepřacované vydání. Praha: C.H. Beck, 2017.
8. PRÁŠKOVÁ, Helena. Nové přestupkové právo. Praha: Leges, 2017.
9. PTÁČEK, Radek, BARTŮNĚK, Petr, MACH, Jan a kol. Lege artis v medicíně. 1. vydání. Praha: Grada Publishing, a.s., 2013.
10. SLÁDEČEK, Vladimír. Obecné správní právo. 3. Aktualizované a upravené vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2013.
11. SOVOVÁ, Olga. Zdravotnická praxe a právo. Praha: Leges, 2011.
12. ŠÁMAL, Pavel a kol., Trestní zákoník I. a II. komentář. 2. vydání. Praha: C.H.Beck, 2012.
13. ŠKUREK, Martin. Evropské správní právo trestní a postihování přestupků v ČR. Praha: Leges, 2015.
14. ŠUSTEK, Petr, HOLČAPEK, Tomáš a kol. Zdravotnické právo. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2016.
15. TĚŠINOVÁ, Jolana, DOLEŽAL, Tomáš, POLICAR, Radek. Medicínské právo. 2. Vydání. Praha: C.H. Beck, 2019.

Právní předpisy

16. Listina základních práv a svobod, vyhlášená usnesením předsednictva ČNR č. 2/1993 Sb., ve znění ústavního zákona č. 162/1998 Sb.

17. Ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů
18. Zákon č. 209/1992 Sb., Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o sjednání Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a Protokolů na tuto Úmluvu navazujících
19. Zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů
20. Zákon č. 251/2016 Sb., zákon o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů
21. Zákon č. 372/2011 Sb., Zákon o zdravotních službách, ve znění pozdějších předpisů.
22. Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů
23. Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů

Ostatní

24. Důvodová zpráva k návrhu zákona o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování [online]. [cit. 6.4.2020]. Dostupné na <<http://webcache.googleusercontent.com/search?q=cache:xEmQdr-rSJMJ:www.psp.cz/sqw/text/orig2.sqw%3Fidd%3D70663%26pdf%3D1+&cd=1&hl=cs&ct=clnk&gl=cz>>.
25. Evropská úmluva o ochraně lidských práv, [5. března 2020]. Dostupné na <https://www.echr.coe.int/Documents/Convention_CES.pdf>.
26. Listina základních práv Evropské Unie [online]. [cit. 6. dubna 2020]. Dostupné na <<https://eurlex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2010:083:0389:0403:CS:PDF>>.
27. Ministerstvo vnitra České republiky, Průvodce zákonem 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, 2. doplněná verze, aktualizovaná ke dni 19.1.2018, zpracoval: odbor legislativy a koordinace předpisů, 26 s. [online]. [cit. 4. 5. 2020]. Dostupné na <<https://www.mvcr.cz/webpm/soubor/zasady-tvorby-pravni-upravy-prestupku.aspx>>.
28. POTĚŠIL, Lukáš. „Dobrá správa“ v dokumentech Rady Evropy [online]. MVČR, [cit. 6. dubna 2020]. Dostupné na <<http://www.mvcr.cz/clanek/dobra-sprava-v-dokumentech-rady-evropy.aspx>>.
29. Svejkovský, Jaroslav. Zdravotnické právo, nebo zdravotnictví a právo [online]. [cit. 14. 5. 2020]. Dostupné na <<https://www.epravo.cz/top/clanky/zdravotnicke-pravo-nebo-zdravotnictvi-a-pravo-103007.html>>.

30. ŠKUREK, Martin JUDr. Ph.D., 3. přednáška „Přestupkové právo“ dne 22. 4. 2017 na PF UPOL
31. Zákon č. 96/ 2001 Sbírka mezinárodních smluv, Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o přijetí Úmluvy na ochranu lidských práv a důstojnosti lidské bytosti v souvislosti s aplikací biologie a medicíny: Úmluvu o lidských právech a biomedicině. [cit. 20.3. 2020]. Dostupné na <https://www.lkcr.cz/doc/cms_library/96-2001-umluva-o-lid-pravech-a-biomedicine-100419.pdf>

Abstrakt

Práce se zabývá právní úpravou přestupků na úseku zdravotnictví, konkrétně při poskytování zdravotních služeb. První část práce je zaměřena na právní předpisy upravující přestupky. Druhá část se zabývá vymezením základních pojmů na úseku přestupů a zdravotních služeb. Třetí část přibližuje systematizaci přestupků podle zákona o poskytování zdravotních služeb a v poslední části práce je věnována pozornost jednotlivým kazuistikám nejčastěji spáchaných přestupků.

Abstract

The thesis deals with the regulation of administrative delicts in the health sector, particularly in connection to the provision of health services. In the first part, the thesis addresses the law governing administrative delicts. The second part focuses on the definition of basic concepts in the area of administrative delicts and health services. The third part provides insight into the systematisation of administrative delicts under the Act on Health Services and on Conditions of their Provision. The final part of the thesis contains individual case interpretations of the most frequently committed administrative delicts.

Klíčová slova

Přestupek, Zdravotní služby, Poskytovatel zdravotních služeb, Správněprávní odpovědnost, Protiprávnost, Správní trest, Pokuta.

Key Words

Administrative delict, Health services, Health service provider, Administrative responsibility, Unlawfulness, Administrative penalty, Fine.

Přílohy:

Váš dopis zn./ze dne:

Č. j.:

MHMP 1032058/2018

Sp. zn.:

S-MHMP 1989956/2017

Vyřizuje/tel.:

Bc. Pavla Hehlová

236 004 132

Počet listů/příloh: 2/0

Datum:

28.06.2018

P ř í k a z

Magistrát hlavního města Prahy, odbor správních činností ve zdravotnictví a sociální péči (dále též „MHMP SCZ“ nebo také „správní orgán“), jako věcně a místně příslušný správní orgán podle ustanovení § 118 písm. a) zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 372/2011 Sb.“), ve spojení s ustanovením § 15 odst. 1 písm. a) téhož zákona, v **řízení o přestupku** vedeném podle ustanovení § 62 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 250/2016 Sb.“), za použití ustanovení § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. a ve smyslu ustanovení § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), vydává, jakožto první úkon v řízení, tento **příkaz**:

I.

Obviněná podnikající fyzická osoba [redacted] s místem podnikání [redacted] se uznává vinnou ze spáchání přestupku dle ustanovení § 115 odst. 1 písm. a) zákona č. 372/2011 Sb., neboť poskytovala v rozporu s ustanovením § 11 odst. 2 zákona č. 372/2011 Sb. zdravotní služby bez oprávnění k poskytování zdravotních služeb, tím, že nabízela a provozovala proceduru PlasmoliftingTM prostřednictvím přístroje CENTRIFUGE – model 8000D CE, kterého se dopustila v místě podnikání [redacted] dne 23.02.2018.

II.

Za spáchání uvedeného přestupku se obviněná [redacted] ukládá podle ustanovení § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., ustanovení § 35 písm. b) a ustanovení § 46 zákona č. 250/2016 Sb. a ustanovení § 115 odst. 1 písm. a) zákona č. 372/2011 Sb. správní trest pokuty ve výši 10000,00 Kč (slovy: deset tisíc korun českých), která je splatná do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto příkazu na účet Magistrátu hlavního města Prahy, č. účtu 19-5157998/6000, variabilní

symbol: 3400000185, konstantní symbol: 0379, vedený u PPF, a.s., Evropská 2690/17, 160 41 Praha 6.

Odůvodnění:

Dne 28.12.2017 bylo Magistrátu hlavního města Prahy, odboru správních činností ve zdravotnictví a sociální péči, postoupeno prostřednictvím České obchodní inspekce, Inspektorát Středočeský a Hl. město Praha, Štěpánská 567/15, 120 00 Praha 2, podání [REDAKCE], ve věci poskytování zdravotních služeb v oblasti estetické medicíny v provozovně [REDAKCE]. Dle uvedeného podání zde podnikající fyzická osoba [REDAKCE] nabízí a provádí ošetření krevní plazmou. V souvislosti s výše uvedeným podáním zahájil MHMP SCZ, jako oprávněný správní orgán, dne 23.02.2018 kontrolu u podnikající fyzické osoby [REDAKCE], v místě podnikání na adrese [REDAKCE], a to z toho důvodu, že rovněž toto místo podnikání přísluší obviněné a v době zahájení kontroly byla přístupna pouze provozovna na této adrese. Předmětem kontroly bylo zjištění, zda kontrolovaný subjekt neposkytuje zdravotní služby bez oprávnění k poskytování zdravotních služeb dle zákona č. 372/2011 Sb. a souvisejících právních předpisů.

Výsledky kontroly jsou obsahem Protokolu o kontrole č.j.: MHMP 632682/2018 (dále jen „protokol o kontrole“), ze dne 23.04.2018, sp. zn.: S-MHMP 1989956/2017. Protokol o kontrole byl obviněné [REDAKCE] opakovaně marně doručován dne 25.04.2018 a 21.05.2018 na správnímu orgánu známou adresu, kterou je adresa sídla podnikání obviněné. Protokol o kontrole nebyl dle informace provozovatele poštovních služeb vyzvednut a ani nebylo možné ho na základě žádosti vložit do schránky ani na jiné vhodné místo.

K předmětnému protokolu o kontrole nezaslala tedy [REDAKCE] v souladu s ustanovením § 13 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů, žádné námítky. Kontrola byla následně ukončena dnem 04.06.2018.

Před kontrolou bylo správním orgánem zjištěno:

Na internetových stránkách [REDAKCE], ve VIP zóně, je nabízena metoda PlasmoliftingTM, která je prováděna z vlastní krve před zraky klienta. Dle uvedených údajů se jedná o aplikaci vlastní krevní plazmy do pleti obličeje, krku a dekoltu. Procedura obsahuje konzultaci s ošetřujícím zdravotníkem, odběr krve, centrifugaci krevní plazmy, přípravu pleti na zákrok, plošnou microneedlingovou aplikaci krevní plazmy do pokožky a závěrečné ošetření pleti. Proceduru provádí vyškolený zdravotník po přípravném kurzu PlasmoliftingTM.

Vzhledem k tomu, že [REDAKCE] nebyla na provozovně [REDAKCE], přítomna, správní orgán prostřednictvím telefonické výzvy informoval [REDAKCE] o probíhající kontrole. Na základě telefonické domluvy byla pracovnice obviněné paní [REDAKCE] pověřena vysvětlením o poskytované proceduře PlasmoliftingTM. V rámci kontrolního úkonu v průběhu kontroly bylo kontrolním orgánem ověřeno, že paní [REDAKCE] je na základě předložených dokladů zdravotnickým pracovníkem.

Na základě provedené kontroly požádal MHMP SCZ dne 01.03.2018 Ministerstvo zdravotnictví ČR o vyjádření, zda lze inzerovanou a prováděnou proceduru PlasmoliftingTM klasifikovat jako poskytování zdravotních služeb, vzhledem k tomu, že se jedná o odběr krve, který má být prováděn zdravotnickým pracovníkem, na základě indikace lékaře, v odběrové místnosti vybavené dle vyhlášky č. 92/2012 Sb., o požadavcích na minimální technické a věcné vybavení zdravotnických zařízení a kontaktních pracovišť domácí péče, ve znění pozdějších předpisů.

Dne 20.04.2018 obdržel Magistrát hl. m. Prahy požadované vyjádření Ministerstva zdravotnictví ČR, ve kterém se uvádí, že předmětnou metodu lze považovat za poskytování zdravotních služeb.

MHMP SCZ dospěl k závěru, že skutková zjištění z předmětné kontroly se považují za průkazná a dostatečná, a je proto možno v dané věci rozhodnout v příkazním řízení ve smyslu ustanovení § 150 správního řádu tak, jak je ve výroku tohoto příkazu uvedeno. Přestupkem je protiprávní jednání, jehož znaky jsou stanoveny zákonem a správní orgán pak za ně ukládá zákonem stanovený trest. Jedná se o protiprávní jednání bez ohledu na zavinění, označené zákonem jako přestupek.

Správní orgán taktéž při rozhodování o přestupku zkoumal i to, zda došlo k naplnění obou znaků přestupku, tj. znaku formálního i znaku materiálního.

Formální stránkou přestupku je v tomto případě reálné zjištění nežádoucího stavu, tj. poskytování zdravotních služeb bez uděleného oprávnění k poskytování zdravotních služeb příslušným správním orgánem, a zda toto jednání mělo za následek vznik protiprávního stavu.

V případě naplnění materiálního znaku přestupku správní orgán zkoumal, zda jednání porušilo, nebo ohrozilo zákonem chráněný zájem společnosti, tj. zda bylo společensky škodlivé. Tento požadavek je naplněn zejména tím, že podnikající fyzická osoba je oprávněna poskytovat pouze služby stanovené příslušným osvědčením vydaným správním orgánem. V tomto případě se jedná o živnostenské oprávnění, které neopravňuje jeho držitele k poskytování zdravotních služeb, neboť poskytování zdravotních služeb je v právním režimu zákona č. 372/2011 Sb.

Účelem zákona č. 372/2011 Sb. je zejména ochrana práv pacientů, a to i s přihlédnutím ke skutečnosti, že pacient je nejslabším účastníkem v systému poskytování zdravotních služeb. Právě proto musí být jeho práva velmi dobře ošetřena. Pokud jsou zdravotní služby poskytovány bez uděleného oprávnění k poskytování zdravotních služeb, nejsou směrem k pacientovi zajištěna jeho práva, zejména jeho právo na poskytování zdravotních služeb na náležité odborné úrovni a v souladu se zákonem č. 372/2011 Sb. a jinými právními předpisy. Z tohoto důvodu lze považovat materiální znak přestupku za naplněný, neboť obviněná poskytovala služby, které byly Ministerstvem zdravotnictví ČR označeny za zdravotní, a tedy v rozporu se zákonem č. 372/2011 Sb.

Správní orgán zvážil všechny okolnosti případu, zejména že byla nabízena procedura PlasmoliftingTM, ač tato činnost spadá pod poskytování zdravotních služeb. Nic na tom nemění ani skutečnost, že byla prováděna zdravotnickým pracovníkem. Správní orgán přihlédl též ke skutečnosti, že podnikající fyzická osoba se předmětného přestupku dopustila poprvé. Správní orgán nezjistil žádné polehčující okolnosti ve smyslu ustanovení § 39 zákona č. 250/2016 Sb., nezjistil však ani přitěžující okolnosti ve smyslu ustanovení § 40 téhož zákona. Na základě těchto skutečností se správní orgán rozhodl pro uložení pokuty při nižší hranici, za uvedený přestupek může správní orgán uložit pokutu až do výše 1 000 000,- Kč.

Magistrát hlavního města Prahy, odbor správních činností ve zdravotnictví a sociální péči, dospěl k závěru, že všechny podklady jsou v souladu, skutková zjištění se považují za průkazná a dostatečná, je proto možno v dané věci rozhodnout v příkazním řízení, jak je ve výroku tohoto příkazního rozhodnutí uvedeno.

Vzhledem k tomu, že není pochyb o tom, že se obviněná přestupku dopustila, vydal Magistrát hlavního města Prahy, odbor správních činností ve zdravotnictví a sociální péči, bez dalšího řízení tento příkaz o uložení výše uvedené sankce. Příkazní řízení je druhem zkráceného řízení, ve kterém může být o povinnosti rozhodováno bez nařízení ústního jednání a jehož účelem je zjednodušení a zkrácení řízení, snížení nákladů správního orgánu i účastníka řízení v případech, kdy není pochyb o tom, že takovéto jednání má znaky přestupku a že se takového jednání účastník řízení dopustil a jedná se o první úkon v tomto řízení. Zahájení správního řízení a nařízení ústního jednání se v daném případě považuje za zbytečné a vedoucí pouze k nárůstu nákladů účastníka řízení. Protože je vydání tohoto příkazu prvním úkonem v řízení, není uložena v souladu s ustanovením § 150 odst. 4 správního řádu povinnost nahradit náklady řízení.

Jednáním podnikající fyzické osoby [REDAKCE] byl prokazatelně ohrožen zájem chráněný zákonem, což je v tomto případě poskytování zdravotních služeb na základě uděleného oprávnění k poskytování zdravotních služeb dle zákona č. 372/2011 Sb.

Jelikož správní orgán považuje tento přestupek za bezpečně prokázaný, věc řeší v příkazním řízení. Podle ustanovení § 150 správního řádu je správní orgán oprávněn vydat příkaz, jedná-li se o uložení povinnosti v řízení z moci úřední a považuje-li správní orgán skutková zjištění za dostatečná. Dle ustanovení § 150 odst. 2 správního řádu v řízení o vydání příkazu může být jediným podkladem kontrolní protokol pořizovaný podle zvláštního zákona týmž správním orgánem, který je věcně a místně příslušný ke správnímu řízení navazující na kontrolní zjištění. Pokud protokol pořizoval ten, kdo může být oprávněnou úřední osobou, a pokud se kontrolovaný seznámil s obsahem protokolu nebo byl k seznámení s obsahem protokolu vyzván, popřípadě pokud byly v souladu se zákonem vyřízeny námitky kontrolovaného proti obsahu protokolu a pokud o obsahu protokolu nejsou pochybnosti ani z jiného důvodu. Vzhledem ke splnění těchto podmínek vydal správní orgán v souladu s citovaným ustanovením a základními zásadami správního řádu v rámci příkazního řízení tuto formu rozhodnutí.

Poučení:

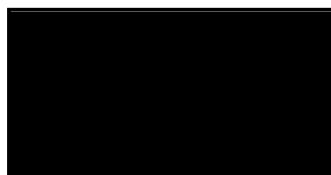
Proti tomuto příkazu lze dle ustanovení § 150 odst. 3 správního řádu podat do 8 dnů ode dne jeho oznámení odpor k Magistrátu hlavního města Prahy, odboru správních činností ve zdravotnictví a sociální péči, který příkaz vydal. Včasným podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje. Lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu. Zpětvzetí odporu není přípustné. Příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.

Oprávněná úřední osoba:

Mgr. Josef Vacek
ředitel odboru správních činností
ve zdravotnictví a sociální péči
Magistrátu hlavního města Prahy

Rozdělovník:

1. [REDAKCE]
2. Magistrát hlavního města Prahy
odbor správních činností ve zdravotnictví
a sociální péči
Charvátova 9/145
110 00 Praha 1

Váš dopis zn./ze dne:

Vyřizuje/tel.:

Č. j.:

Bc. Pavla Hehlová

MHMP 1538065/2018

236 004 132

Sp. zn.:

Počet listů/příloh: **3/0**

S-MHMP 800519/2018

Datum:

03.10.2018

P ř í k a z

Magistrát hlavního města Prahy, odbor správních činností ve zdravotnictví a sociální péči (dále též „MHMP SCZ“ nebo také „správní orgán“), jako věcně a místně příslušný správní orgán podle ustanovení § 118 písm. b) zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 372/2011 Sb.“), ve spojení s ustanovením § 15 odst. 1 písm. a) téhož zákona, v **řízení o přestupku** vedeném podle ustanovení § 62 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 250/2016 Sb.“), za použití ustanovení § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. a ve smyslu ustanovení § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), vydává, jakožto první úkon v řízení, tento **příkaz**:

I.

Obviněný poskytovatel zdravotních služeb [REDACTED], s adresou místa trvalého pobytu [REDACTED] IČO [REDACTED], s místem poskytování zdravotních služeb podle uděleného oprávnění k poskytování zdravotních služeb, sp. zn. S-MHMP 1441294/2017 ZDR, ze dne 18.09.2017, na adrese [REDACTED] (dále též „poskytovatel“), se uznává vinným ze spáchání přestupku dle ustanovení § 117 odst. 1 písm. a) zákona č. 372/2011 Sb., neboť poskytoval zdravotní služby neuvedené v oprávnění k poskytování zdravotních služeb. Povinnost poskytovat pouze zdravotní služby uvedené v oprávnění k poskytování zdravotních služeb porušil tím, že poskytoval zdravotní služby na adrese [REDACTED], kde provozoval psychiatrickou ambulanci včetně poskytování psychoterapie a farmakoterapie duševních onemocnění a poradenské činnosti.

II.

Za spáchání uvedeného přestupku se obviněnému poskytovateli zdravotních služeb ukládá podle ustanovení § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., ustanovení § 35 písm. b) a ustanovení § 46 téhož zákona a ustanovení § 117 odst. 4 písm. a) zákona č. 372/2011 Sb. správní trest pokuty ve výši

8 000,00 Kč (slovy: osm tisíc korun českých), která je splatná do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto příkazu na účet Magistrátu hlavního města Prahy, č. účtu 19-5157998/6000, variabilní symbol: 3400000187, konstantní symbol: 0379, vedený u PPF, a.s., Evropská 2690/17, 160 41 Praha 6.

Odůvodnění:

Dne 23.05.2018 byl MHMP SCZ doručen podnět Ministerstva zdravotnictví ČR prostřednictvím datové schránky týkající prošetření možného protiprávního jednání v objektu [REDAKCE], v rámci poskytování služeb prostřednictvím AKTIP – Konzultačního a terapeutického institutu Praha.

Dne 28.06.2018 bylo poskytovateli doručeno oznámení o zahájení kontroly a poté byl dne 26.07.2018 proveden MHMP SCZ kontrolní úkon vůči poskytovateli zdravotních služeb [REDAKCE] v místě kontroly [REDAKCE]. Členy kontrolní skupiny byly osoby se způsobilostí k výkonu zdravotnického povolání podle ustanovení § 65 odst. 2 zákona č. 372/2011 Sb. s oprávněním nahlížení do zdravotnické dokumentace. Předmětem kontroly bylo zjištění, zda kontrolovaný subjekt poskytuje zdravotní služby bez oprávnění k poskytování zdravotních služeb podle ustanovení zákona č. 372/2011 Sb. a s tím souvisejících právních předpisů – na základě podnětu Ministerstva zdravotnictví ČR ze dne 23.05.2018.

Dle materiálu zajištěných před kontrolním úkonem (informace stažené z internetu dne 29.05.2018, www.aktip.cz) provozuje [REDAKCE] v objektu [REDAKCE], psychiatrickou ambulanci, kde provádí psychoterapii a farmakoterapii duševních onemocnění a poruch celého spektra pro klienty ve věku od 18 let výše, párové poradenství, individuální psychoterapii a poradenskou činnost v rámci osobnostního rozvoje.

[REDAKCE] vlastní živnostenské oprávnění vydané Magistrátem města Plzně, s předmětem podnikání výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona a obory činnosti zprostředkování obchodu a služeb a poradenská a konzultační činnost, zpracování odborných studií a posudků (vznik oprávnění 01.03.1995). Dále má udělené oprávnění k poskytování zdravotních služeb, vydané Magistrátem hl. m. Prahy, pod sp. zn. S-MHMP 1441294/2017 ZDR, dne 18. 9. 2017, s místem poskytování zdravotních služeb na adrese [REDAKCE], forma zdravotní péče ambulantní, obor zdravotní péče psychiatrie.

Při kontrolním úkonu [REDAKCE] dosvědčila, že v objektu [REDAKCE], vykonává zdravotnické povolání v oboru psychiatrie bez uděleného oprávnění k poskytování zdravotních služeb. Jedná se především o konzultační činnost, ale i tato činnost je poskytováním zdravotních služeb dle zákona č. 372/2011 Sb. (ustanovení § 2 odst. 2 písm. b). O návštěvách klientů vede písemné záznamy včetně informovaného souhlasu.

Správní orgán si vyžádal dne 10.08.2018 formou usnesení požadované doklady (čtyři náhodně vybrané zdravotnické dokumentace včetně informovaných souhlasů pacientů, vzorový formulář informovaného souhlasu pacienta), které byly doručeny správnímu orgánu dne 21.08.2018. Dle posouzení správního orgánu předané záznamy vykazují znaky zdravotnické dokumentace dle vyhl. č. 98/2012 Sb., o zdravotnické dokumentaci, ve znění pozdějších předpisů (věk, informace o zdravotním stavu).

Podrobné výsledky kontroly jsou součástí Protokolu o kontrole č.j.: MHMP 1339275/2018 (dále jen „protokol o kontrole“), ze dne 29.08.2018, sp. zn.: S-MHMP 800519/2018. Protokol o kontrole byl obviněnému poskytovateli zdravotních služeb prokazatelně doručen dne 10.09.2018.

K předmětnému protokolu nezaslal poskytovatel v souladu s ustanovením § 13 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů, žádné námítky. Kontrola

proto byla v souladu s ustanovením § 18 písm. a) kontrolního řádu následně ukončena dnem 25.09.2018.

MHMP SCZ dospěl k závěru, že skutková zjištění z předmětné kontroly se považují za dostatečná, a je proto možno v dané věci rozhodnout v příkazním řízení ve smyslu ustanovení § 150 správního řádu tak, jak je ve výroku tohoto příkazu uvedeno. Přestupkem je protiprávní jednání, jehož znaky jsou stanoveny zákonem a správní orgán pak za ně ukládá zákonem stanovený trest. Jedná se o protiprávní jednání bez ohledu na zavinění, výslovně označené zákonem jako přestupek.

Objektivní stránkou přestupku je v tomto případě reálné nezajištění žádoucího stavu, tj. aby byly poskytovány zdravotní služby dle vydaného oprávnění k poskytování zdravotních služeb. Porušení tohoto jednání mělo za následek vznik protiprávního stavu. Proto správní orgán dospěl k závěru, že k porušení ze strany poskytovatele zdravotních služeb došlo, neboť nezajistil, aby poskytoval zdravotní služby dle vydaného oprávnění k poskytování zdravotních služeb a v souladu s právními předpisy.

Správní orgán taktéž při rozhodování o přestupku zkoumal i to, zda došlo k naplnění obou znaků přestupku, tj. znaku formálního i znaku materiálního.

Formální stránkou přestupku je v tomto případě reálné nezajištění žádoucího stavu, tj. aby byly poskytovány zdravotní služby dle vydaného oprávnění k poskytování zdravotních služeb, toto jednání mělo za následek vznik protiprávního stavu.

V případě naplnění materiálního znaku přestupku správní orgán zkoumal, zda jednání porušilo, nebo ohrozilo zákonem chráněný zájem společnosti, tj. zda bylo společensky škodlivé. Tento požadavek je naplněn zejména tím, že poskytovatel je povinen zajistit poskytování zdravotní péče v souladu s právními předpisy, prostřednictvím zdravotnických pracovníků způsobilých k výkonu zdravotnického povolání a v souladu s příslušnými právními předpisy. Účelem zákona č. 372/2011 Sb. je zejména ochrana práv pacientů, a to i s přihlédnutím ke skutečnosti, že pacient je nejslabším účastníkem v systému poskytování zdravotních služeb. Právě proto musí být jeho práva velmi dobře ošetřena, stejně jako povinnosti poskytovatele zdravotních služeb nebo zdravotnických pracovníků. Povinnosti plynoucí při poskytování zdravotních služeb jsou zákonem stanoveny jednotně pro všechny poskytovatele a zdravotnické pracovníky. Zákon č. 372/2011 Sb. definuje, na co má pacient nárok, v jaké kvalitě mu má být zdravotní služba poskytnuta a též jaká sankce čeká poskytovatele, pokud poruší některou z uložených povinností. Práva pacientů a povinnosti poskytovatelů jsou tak jasně definovány a stávají se vymahatelnými.

Správní orgán zvážil všechny okolnosti případu, zejména následek způsobený uvedeným právním jednáním, zejména že poskytování zdravotních služeb neuvedených v oprávnění k poskytování zdravotních služeb je dle zákona č. 372/2011 Sb. považováno dle výše sankce za nejzávažnější porušení zákona.

Další okolnost, kterou správní orgán zohlednil, bylo poskytnutí součinnosti ze strany poskytovatele v průběhu kontroly. Dále správní orgán přihlédl k tomu, že v místě poskytování [REDAKCE] byly ze strany poskytovatele poskytovány zdravotní služby, jež odpovídaly odbornému vzdělání poskytovatele. Na základě těchto skutečností se správní orgán rozhodl pro uložení pokuty při nižší hranici.

Magistrát hlavního města Prahy, odbor správních činností ve zdravotnictví a sociální péči, dospěl k závěru, že všechny podklady jsou v souladu, skutková zjištění se považují za dostatečná, je proto možno v dané věci rozhodnout v příkazním řízení, jak je ve výroku tohoto příkazního rozhodnutí uvedeno.

Vzhledem k tomu, že není pochyb o tom, že se obviněný přestupku dopustil (poskytovatel tuto skutečnost sám připustil v rámci kontrolního úkonu dne 26.07.2018, jak je zaznamenáno

v protokolu o kontrole), vydal Magistrát hlavního města Prahy, odbor správních činností ve zdravotnictví a sociální péči, bez dalšího řízení tento příkaz o uložení výše uvedené sankce. Příkazní řízení je druhem zkráceného řízení, ve kterém může být o povinnosti rozhodováno bez nařízení ústního jednání a jehož účelem je zjednodušení a zkrácení řízení, snížení nákladů správního orgánu i účastníka řízení v případech, kdy není pochyb o tom, že takovéto jednání má znaky přestupku a že se takového jednání účastník řízení dopustil a jedná se o první úkon v tomto řízení. Zahájení správního řízení a nařízení ústního jednání se v daném případě považuje za zbytečné a vedoucí pouze k nárůstu nákladů účastníka řízení.

Jednáním poskytovatele zdravotních služeb byl prokazatelně ohrožen zájem chráněný zákonem, což je v tomto případě poskytování zdravotních služeb dle vydaného oprávnění k poskytování zdravotních služeb dne zákona č. 372/201 Sb. U poskytovatele se jednalo o vědomé zavinění vzhledem k tomu, že je již držitelem uděleného oprávnění k poskytování zdravotních služeb, a tudíž má znalost o údajích, které jsou v rozhodnutí o udělení oprávnění k poskytování zdravotních služeb uvedeny.

Při svém rozhodování o druhu a výši správního trestu se správní orgán zabýval závažností přestupku, povahou činnosti účastníka řízení. Zároveň se zabýval zejména významem zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen nebo ohrožen, významem a rozsahem následku přestupku, způsobem spáchání přestupku, okolnostmi spáchání přestupku. Dle ustanovení § 117 odst. 4 písm. a) zákona č. 372/2011 Sb. lze za přestupky uvedené ve výroku uložit pokutu do výše 1 000 000,00 Kč. Správní orgán přihlédl při ukládání správního trestu ke skutečnosti, že se v daném případě jedná o první porušení citovaného právního předpisu, správním orgánem nebyly shledány žádné přitěžující okolnosti ve smyslu ustanovení § 40 zákona č. 250/2016 Sb., a dále skutečnost, že správní trest nemá být pro účastníka řízení likvidační. Proto správní orgán přistoupil v daném případě k uložení finanční sankce s tím, že uložený správní trest splní svůj výchovný a preventivní účel. Správní orgán při stanovení druhu a výměry správního trestu vycházel z ustanovení § 37 zákona č. 250/2016 Sb., neboť ve výše uvedeném textu odůvodnění příkazu správní orgán hodnotil okolnosti přestupku. Odůvodnění rovněž obsahuje hodnocení povahy a závažnosti přestupku, tak jak stanovuje ustanovení § 38 zákona č. 250/2016 Sb.

Jelikož správní orgán považuje tento přestupek za bezpečně prokázaný, věc řeší v příkazním řízení. Podle ustanovení § 150 správního řádu je správní orgán oprávněn vydat příkaz, jedná-li se o uložení povinnosti v řízení z moci úřední a považuje-li správní orgán skutková zjištění za dostatečná. Dle ustanovení § 150 odst. 2 správního řádu v řízení o vydání příkazu může být jediným podkladem kontrolní protokol pořízený podle zvláštního zákona tímž správním orgánem, který je věcně a místně příslušný ke správnímu řízení navazující na kontrolní zjištění. Pokud protokol pořizoval ten, kdo může být oprávněnou úřední osobou, a pokud se kontrolovaný seznámil s obsahem protokolu nebo byl k seznámení s obsahem protokolu vyzván, popřípadě pokud byly v souladu se zákonem vyřízeny námitky kontrolovaného proti obsahu protokolu a pokud o obsahu protokolu nejsou pochybnosti ani z jiného důvodu. Vzhledem ke splnění těchto podmínek vydal správní orgán v souladu s citovaným ustanovením a základními zásadami správního řádu v rámci příkazního řízení tuto formu rozhodnutí.

Vzhledem k tomu, že bylo toto rozhodnutí vydáno v příkazním řízení jako první úkon v řízení, není v něm podle ustanovení § 150 odst. 4 správního řádu uložena povinnost úhrady nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto příkazu lze dle ustanovení § 150 odst. 3 správního řádu podat do 8 (osmi) dnů ode dne jeho oznámení odpor k Magistrátu hlavního města Prahy, odboru správních činností ve zdravotnictví a sociální péči, který příkaz vydal. Včasným podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje. Lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu. Zpětvzetí odporu není přípustné. Příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.

Oprávněná úřední osoba:

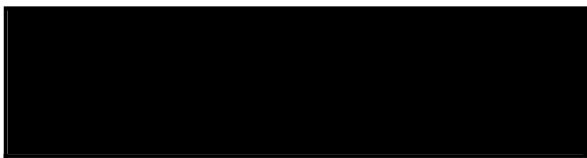
Mgr. Josef Vacek
ředitel odboru správních činností
ve zdravotnictví a sociální péči
Magistrátu hlavního města Prahy

Rozdělovník:

1.

2. Magistrát hlavního města Prahy
odbor správních činností ve zdravotnictví
a sociální péči
Charvátova 9/145
110 00 Praha 1

Váš dopis zn./ze dne:

Vyřizuje/tel.:

Č. j.:

Alena Gregorová

MHMP 1828196/2018

236 004 135

Sp. zn.:

Počet listů/příloh: **3/0**

S-MHMP 720728/2018

Datum:

12.11.2018

Magistrát hlavního města Prahy, odbor správních činností ve zdravotnictví a sociální péči (dále též „MHMP“ nebo také „správní orgán“), jako věcně a místně příslušný správní orgán podle ustanovení § 118 písm. b) zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 372/2011 Sb.“), ve spojení s ustanovením § 15 odst. 1 písm. a) téhož zákona, v **řízení o přestupku** vedeném podle ustanovení § 62 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 250/2016 Sb.“), za použití ustanovení § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. a ve smyslu ustanovení § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), vydává, jakožto první úkon v řízení, tento **příkaz**:

I.

Obviněný poskytovatel zdravotních služeb společnost , se sídlem , ICO: , a s místem poskytování zdravotních služeb podle oprávnění k poskytování zdravotních služeb na adrese: (dále též „poskytovatel“), se uznává vinným ze spáchání přestupku dle ustanovení § 117 odst. 1 písm. b) zákona č. 372/2011 Sb., neboť porušil povinnost, že v rozporu s ustanovením § 11 odst. 3 citovaného zákona, poskytoval zdravotní služby prostřednictvím osob, které nejsou způsobilé k výkonu zdravotnického povolání nebo k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotních služeb, tím, že v období od 26.06.2018 do 07.11.2018, v čase probíhající kontroly nepředložila kontrolovaná osoba kontrolnímu orgánu u zaměstnance ke kontrole doklady o zdravotní způsobilosti a bezúhonnosti a u zaměstnance doklad o bezúhonnosti.

II.

Za spáchání uvedeného přestupku se obviněnému poskytovateli zdravotních služeb ukládá podle ustanovení § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., ustanovení § 35 písm. b) a ustanovení § 46 téhož zákona a ustanovení § 117 odst. 4 písm. b) zákona č. 372/2011 Sb. správní trest pokuty ve výši 3000,00 Kč (slovy: třítisícekorunčeských), která je splatná do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto příkazu na účet Magistrátu hlavního města Prahy, č. účtu 19-5157998/6000, variabilní symbol: 3400000190, konstantní symbol: 0379, vedený u PPF, a.s., Evropská 2690/17, 160 41 Praha 6.

Odůvodnění:

Magistrát hlavního města Prahy, odbor správních činností ve zdravotnictví a sociální péči, jako kontrolní orgán provedl v období od 26.06.2018 do 07.11.2018 ve zdravotnickém zařízení společnosti [REDAKCE], IČO [REDAKCE], v místě poskytování zdravotních služeb [REDAKCE], kontrolu plnění povinností a podmínek stanovených zákonem o zdravotních službách nebo jinými právními předpisy upravujícími zdravotní služby, nebo činnosti související se zdravotními službami vyplývající pro kontrolovanou osobu.

Podrobné výsledky kontroly jsou součástí Protokolu o kontrole č.j.: MHMP 1694128/2018 (dále jen „protokol o kontrole“), ze dne 25.10.2018, sp. zn.: S-MHMP 1720728/2018. Protokol byl obviněnému poskytovateli zdravotních služeb osobně předán dne 07.11.2018.

K předmětnému protokolu poskytovatel v souladu s ustanovením § 13 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů, písemně prohlásil, že nemá námítky. Kontrola byla ukončena dnem 07.11.2018.

Kontrolní orgán nemohl ověřit doklad dle ustanovení § 3 odst. 1 písm. c) - bezúhonnost dle zákona č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 95/2004 Sb.“), tj. bezúhonnost u zaměstnance [REDAKCE]

Dle ustanovení § 3 odst. 3, 4, 5 zákona č. 95/2004 Sb. se za bezúhonného pro účely tohoto zákona považuje ten, kdo nebyl pravomocně odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody pro úmyslný trestný čin spáchaný v souvislosti s poskytováním zdravotních služeb, nebo se na něho hledí, jako by nebyl odsouzen. Doklad o bezúhonnosti se vyžaduje vždy před zahájením výkonu zdravotnického povolání [REDAKCE] nebo též v jiných odůvodněných případech; v průběhu výkonu zdravotnického povolání v odůvodněných případech též na vyžádání zaměstnavatele, jde-li o zaměstnance, nebo na vyžádání správního úřadu, který lékař, zubní lékař nebo farmaceutovi vydal oprávnění k poskytování zdravotních služeb podle zákona o zdravotních službách (viz specifikace uvedené ke každé jednotlivé osobě). Bezúhonnost se dokládá výpisem z evidence Rejstříku trestů nebo obdobné evidence trestů členského státu původu nebo odpovídajícím dokladem vydaným příslušným orgánem členského státu původu; tento výpis nebo doklad nesmí být starší než 3 měsíce.

Kontrolní orgán nemohl ověřit doklady dle ustanovení § 3 odst. 1 písm. b) a c) - zdravotní způsobilost a bezúhonnost u zaměstnance [REDAKCE] dle zákona č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 96/2004 Sb.“), tj. způsobilost k výkonu povolání zdravotnického pracovníka a jiného odborného pracovníka.

Dle ustanovení § 3 odst. 3 zákona č. 96/2004 Sb. se za bezúhonného pro účely tohoto zákona považuje ten, kdo nebyl pravomocně odsouzen za úmyslný trestný čin nebo za trestný čin spáchaný z nedbalosti v souvislosti s poskytováním zdravotní péče, nebo ten, na něhož se hledí, jako by nebyl odsouzen. Doklad o bezúhonnosti se vyžaduje vždy před zahájením výkonu zdravotnického povolání zdravotnického pracovníka nebo jiného odborného pracovníka nebo též v jiných odůvodněných případech; v průběhu výkonu zdravotnického povolání v odůvodněných případech též na vyžádání zaměstnavatele, jde-li o zaměstnance, nebo na vyžádání správního úřadu, který zdravotnickému pracovníku nebo jinému odbornému pracovníku, který poskytuje zdravotní služby, vydal oprávnění k poskytování zdravotních služeb podle zákona o zdravotních službách. Bezúhonnost se dokládá výpisem z evidence Rejstříku trestů, který nesmí být starší 3 měsíců.

Dle ustanovení § 3 odst. 2 zákona č. 96/2004 Sb. se zdravotní způsobilost zjišťuje a lékařský posudek o zdravotní způsobilosti vydává praktický lékař, u zaměstnanců lékař pracovnílékařských služeb.

U zaměstnanců [REDAKCE] nebyly kontrolnímu orgánu ke kontrole předloženy doklady o zdravotní způsobilosti a bezúhonnosti a u [REDAKCE] nebyl předložen doklad o bezúhonnosti.

MHMP dospěl k závěru, že skutková zjištění z předmětné kontroly se považují za dostatečná, a je proto možno v dané věci rozhodnout v příkazním řízení ve smyslu ustanovení § 150 správního řádu tak, jak je ve výroku tohoto příkazu uvedeno. Přestupek je protiprávní jednání, jehož znaky jsou stanoveny zákonem a správní orgán pak za ně ukládá zákonem stanovený trest. Jedná se o protiprávní jednání bez ohledu na zavinění, zpravidla výslovně označené zákonem jako přestupek.

Objektivní stránkou přestupku u právnických osob je v tomto případě reálné nezajištění žádoucího stavu, tj. aby při poskytování zdravotních služeb ve zdravotnickém zařízení byly dodržovány poskytovatelem zdravotních služeb povinnosti stanovené zákonem. Proto správní orgán dospěl k závěru, že k porušení ze strany poskytovatele zdravotních služeb došlo, neboť nezajistil, aby vždy před zahájením výkonu zdravotnického povolání zdravotnického pracovníka nebo jiného odborného pracovníka byl předložen doklad o bezúhonnosti a doklad o zdravotní způsobilosti.

Správní orgán taktéž při rozhodování o přestupku zkoumal i to, zda došlo k naplnění obou znaků přestupku, tj. znaku formálního i znaku materiálního.

Formální stránkou přestupku je v tomto případě reálné nezajištění žádoucího stavu, tj. aby při poskytování zdravotních služeb ve zdravotnickém zařízení byly dodržovány poskytovatelem povinnosti, tj. že zdravotní služby lze poskytovat pouze prostřednictvím osob způsobilých k výkonu zdravotnického povolání nebo k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotních služeb, toto jednání mělo za následek vznik protiprávního stavu.

V případě naplnění materiálního znaku přestupku správní orgán zkoumal, zda jednání porušilo, nebo ohrozilo zákonem chráněný zájem společnosti, tj. zda bylo společensky škodlivé. Tento požadavek je naplněn zejména tím, že poskytovatel je povinen zajistit poskytování zdravotní péče na náležité odborné úrovni, prostřednictvím zdravotnických pracovníků způsobilých k výkonu zdravotnického povolání a v souladu s příslušnými právními předpisy. Účelem zákona č. 372/2011 Sb. je zejména ochrana práv pacientů, a to i s přihlédnutím ke skutečnosti, že pacient je nejslabším účastníkem v systému poskytování zdravotních služeb. Právě proto musí být jeho práva velmi dobře ošetřena, stejně jako povinnosti poskytovatele zdravotních služeb nebo zdravotnických pracovníků. Povinnosti plynoucí při poskytování zdravotních služeb jsou zákonem stanoveny jednotně pro všechny poskytovatele a zdravotnické pracovníky. Zákon č. 372/2011 Sb. definuje, na co má pacient nárok, v jaké kvalitě mu má být zdravotní služba poskytnuta a též jaká sankce čeká poskytovatele, pokud poruší některou z uložených povinností. Práva pacientů a povinnosti poskytovatelů jsou tak jasně definovány a stávají se vymahatelnými.

Správní orgán přihlédl ke skutečnosti, že poskytovatel se předmětného přestupku dopustil poprvé. Další okolnost, kterou správní orgán zohlednil, bylo poskytnutí součinnosti ze strany poskytovatele v průběhu kontroly. Na základě této skutečnosti se správní orgán rozhodl pro uložení pokuty při nižší hranici, avšak s přihlédnutím ke skutečnosti, že se jedná o právnickou osobu poskytovatele zdravotních služeb, vůči kterému není výše pokuty likvidační.

Magistrát hlavního města Prahy, odbor správních činností ve zdravotnictví a sociální péči, dospěl k závěru, že všechny podklady jsou v souladu, skutková zjištění se považují za dostatečná, je proto možno v dané věci rozhodnout v příkazním řízení, jak je ve výroku tohoto příkazního rozhodnutí uvedeno.

Vzhledem k tomu, že není pochyb o tom, že se obviněný přestupku dopustil, vydal Magistrát hlavního města Prahy, odbor správních činností ve zdravotnictví a sociální péči, bez dalšího řízení tento příkaz o uložení výše uvedené sankce. Příkazní řízení je druhem zkráceného řízení, ve kterém může být o povinnosti rozhodováno bez nařízení ústního jednání a jehož účelem je zjednodušení a zkrácení řízení, snížení nákladů správního orgánu i účastníka řízení v případech, kdy není pochyb o tom, že takovéto jednání má znaky přestupku a že se takového jednání účastník řízení dopustil a jedná se o první úkon v tomto řízení. Zahájení správního řízení a nařízení ústního jednání se v daném případě považuje za zbytečné a vedoucí pouze k nárůstu nákladů účastníka řízení.

Jednáním poskytovatele zdravotních služeb byl prokazatelně ohrožen zájem chráněný zákonem, což je v tomto případě poskytování zdravotních služeb prostřednictvím osob nezpůsobilých k výkonu zdravotnického povolání nebo k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotních služeb.

Při svém rozhodování o druhu a výši správního trestu se správní orgán zabýval závažností přestupku, povahou činnosti účastníka řízení. Zároveň se zabýval zejména významem zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen nebo ohrožen, významem a rozsahem následku přestupku, způsobem spáchání přestupku, okolnostmi spáchání přestupku. Dle ustanovení § 117 odst. 1 písm. b) zákona č. 372/2011 Sb. v platném znění lze za přestupky uvedené ve výroku uložit pokutu do výše 500 000 Kč. Správní orgán přihlédl při ukládání správního trestu ke skutečnosti, že se v daném případě jedná o méně závažné porušení zákona o zdravotních službách, dále že bylo zjištěno prvé porušení citovaného právního předpisu, obviněný při objasňování přestupku účinně napomáhal a že nebyly správním orgánem shledány žádné přitěžující okolnosti ve smyslu ustanovení § 40 zákona č. 250/2016 Sb., a dále skutečnost, že správní trest nemá být pro účastníka řízení likvidační. Proto správní orgán přistoupil v daném případě k uložení finanční sankce s tím, že uložený správní trest splní svůj výchovný a preventivní účel. Správní orgán při stanovení druhu a výměry správního trestu vycházel z ustanovení § 37 zákona č. 250/2016 Sb., neboť ve výše uvedeném textu odůvodnění příkazu správní orgán hodnotil okolnosti přestupku. Odůvodnění rovněž obsahuje hodnocení povahy a závažnosti přestupku, tak jak stanovuje ustanovení § 38 zákona č. 250/2016 Sb.

Jelikož správní orgán považuje tento přestupek za bezpečně prokázaný, věc řeší v příkazním řízení. Podle ustanovení § 150 správního řádu je správní orgán oprávněn vydat příkaz, jedná-li se o uložení povinnosti v řízení z moci úřední a považuje-li správní orgán skutková zjištění za dostatečná. Dle ustanovení § 150 odst. 2 správního řádu v řízení o vydání příkazu může být jediným podkladem kontrolní protokol pořizovaný podle zvláštního zákona tímž správním orgánem, který je věcně a místně příslušný ke správnímu řízení navazující na kontrolní zjištění. Pokud protokol pořizoval ten, kdo může být oprávněnou úřední osobou, a pokud se kontrolovaný seznámil s obsahem protokolu nebo byl k seznámení s obsahem protokolu vyzván, popřípadě pokud byly v souladu se zákonem vyřízeny námítky kontrolovaného proti obsahu protokolu a pokud o obsahu protokolu nejsou pochybnosti ani z jiného důvodu. Vzhledem ke splnění těchto podmínek vydal správní orgán v souladu s citovaným ustanovením a základními zásadami správního řádu v rámci příkazního řízení tuto formu rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto příkazu lze dle ustanovení § 150 odst. 3 správního řádu podat do 8 (osmi) dnů ode dne jeho oznámení odpor k Magistrátu hlavního města Prahy, odboru správních činností ve zdravotnictví a sociální péči, který příkaz vydal. Včasným podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje. Lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu. Zpětvzetí odporu není přípustné. Příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.

Oprávněná úřední osoba:

Mgr. Josef Vacek
ředitel odboru správních činností
ve zdravotnictví a sociální péči
Magistrátu hlavního města Prahy

Rozdělovník:

1.
2. Magistrát hlavního města Prahy, odbor správních činností ve zdravotnictví a sociální péči

Krajský úřad Olomouckého kraje

Odbor zdravotnictví

Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc

Č. j.: KUOK 97327/2017

Olomouc 2. října 2017

Sp. zn.: KÚOK/100088/2016/OZ/429

Toto rozhodnutí nabylo právní moci

dne: 20. 10. 2017

Toto rozhodnutí je vykonatelné

dne: 21. 11. 2017

Datum: 27. 11. 2017

Podpis: [Podpis]

PŘÍKAZ

Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor zdravotnictví, jako správní orgán věcně a místně příslušný podle § 15 odst. 1 písm. a) a § 118 písm. b) zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách a jejich poskytování, ve znění pozdějších předpisů, (dále také jen „zákon o ZS“), rozhodl tímto příkazem podle § 150 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a podle § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, takto:

[redacted] se uznává vinnou

ze spáchání **přestupku** podle § 117 odst. 1 písm. e) zákona o zdravotních službách, kterého se dopustila tak, že

jako poskytovatel zdravotních služeb v oboru optometrista na adrese [redacted] v době od 16. 7. 2016 do 3. 2. 2017 neoznámila, že [redacted] ukončila dne 30. 6. 2016 výkon funkce odborného zástupce pro poskytování uvedených zdravotních služeb, čímž **nesplnila oznamovací povinnost podle § 21 odst. 1 a 2** zákona o zdravotních službách, podle kterého je poskytovatel zdravotních služeb povinen písemně oznámit příslušnému správnímu orgánu (krajskému úřadu) všechny **změny týkající se údajů uvedených v rozhodnutí o udělení oprávnění** k poskytování zdravotních služeb, pokud mohou být důvodem pro pozastavení, změnu, zrušení nebo zánik takového oprávnění, a to do 15 dnů ode dne, kdy se o nich dozvěděl;

a ze spáchání **přestupku** podle § 117 odst. 1 písm. d) zákona o zdravotních službách, kterého se dopustila tak, že

jako poskytovatel zdravotních služeb v oboru optometrista na adrese [redacted] v době od 12. 7. 2016 do 3. 2. 2017, poté co dosavadní odborná zástupkyně pro poskytování uvedených zdravotních služeb [redacted] ukončila dne 30. 6. 2016 výkon funkce odborného zástupce pro poskytování uvedených zdravotních služeb, **neustanovila odborného zástupce podle § 14 odst. 5** zákona o zdravotních službách, podle kterého je poskytovatel zdravotních služeb povinen ustanovit nového odborného zástupce nejpozději do 10 dnů ode dne, kdy se dozvěděl, že dosavadní odborný zástupce přestal vykonávat svou funkci.

Přestupky byly spáchány ve formě nedbalostního zavinění (nedbalost nevědomá),

protože i když nebyla prokázána vědomost [redacted] o tom, že má zmíněné povinnosti, tak vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měla (osoba oprávněná k poskytování zdravotních služeb musí znát a plnit své povinnosti podle zákona o zdravotních službách) a vědět mohla (text zákona je veřejně vyhlášen).

Za spáchání uvedených přestupků se [redacted] ukládá pokuta ve výši **15 000 Kč** (slovy: patnáct tisíc korun českých) v návaznosti na § 117 odst. 4 písm. b) zákona o zdravotních službách a § 41 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich.

Pokuta je splatná **do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto Příkazu**, a to bankovním převodem na účet Olomouckého kraje č. 27-4228320287/0100, variabilní symbol [redacted]

Odůvodnění

Paní [redacted] je oprávněna poskytovat zdravotní služby v oboru optometrista v místě poskytování zdravotních služeb [redacted], a to na základě rozhodnutí o oprávnění k poskytování zdravotních služeb (č. j. KUOK 57730/2012 ze dne 27. 8. 2012), ve kterém byla uvedena jako odborný zástupce [redacted]

Dne 11. 10. 2016 obdržel Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor zdravotnictví (dále také „KÚOK OZ“), informaci, že paní [redacted], která dosud vykonávala funkci odborného zástupce, ukončila s paní [redacted] ke dni 30. 6. 2016 pracovní poměr. Informaci sdělila osobně [redacted]

Dne 3. 11. 2016 vyzval KÚOK OZ paní [redacted] aby mu sdělila, jak je personálně zajištěn provoz výše uvedeného pracoviště s ohledem na vyhlášku č. 99/2012 Sb., o požadavcích na minimální personální zabezpečení zdravotních služeb, a to od 1. 7. 2016, a kdo t. č. vykonává funkci odborného zástupce.

Současně byla paní [redacted] upozorněna na povinnosti vyplývající ze zákona o ZS, konkrétně dle § 14 odst. 5 - v případě, že přestane odborný zástupce vykonávat svou funkci – ustanovit nového odborného zástupce nejpozději do 10 dnů ode dne, kdy se o této skutečnosti dozvěděl, a dle § 21 odst. 1 a odst. 2 zákona o ZS písemně oznámit všechny změny týkající se údajů uvedených v rozhodnutí o udělení oprávnění k poskytování zdravotních služeb, pokud mohou být důvodem pro pozastavení, změnu, zrušení nebo zánik oprávnění (v tomto případě změna osoby odborného zástupce) a do 15 dnů ode dne, kdy se o nich dozvěděl.

Tuto výzvu si paní [redacted] v úložní lhůtě nevyzvedla, avšak byla o zásilce a lhůtě k jejímu vyzvednutí řádně uvědoměna prostřednictvím České pošty. K doručení tzv. fikcí (dle § 24 odst. 1 správního řádu) došlo dne 18. 11. 2017, kdy uplynula lhůta pro vyzvednutí písemnosti uložené v provozovně provozovatele poštovních služeb.

Dne 3. 2. 2017 se paní [redacted] dostavila na Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor zdravotnictví, a oznámila změnu odborného zástupce ke dni 3. 2. 2017. Novým odborným zástupcem má být [redacted]

Poskytovatel zdravotních služeb je povinen písemně oznámit příslušnému správnímu orgánu (krajskému úřadu) všechny změny týkající se údajů uvedených v rozhodnutí o udělení oprávnění k poskytování zdravotních služeb a dále změny týkající se údajů v dokladech předkládaných se žádostí o udělení oprávnění a předložit o těchto

změnách doklady, pokud mohou být důvodem pro pozastavení, změnu, zrušení nebo zánik oprávnění (§ 21 odst. 1 zákona o ZS). Poskytovatel je povinen tyto změny oznámit do 15 dnů ode dne, kdy se o nich dozvěděl (§ 21 odst. 2 zákona o ZS).

Příslušný správní orgán (krajský úřad) v souladu s § 24 odst. 2 písm. a) zákona o ZS pozastaví nebo odejme oprávnění k poskytování zdravotních služeb, jestliže poskytovatel přestal splňovat některou z podmínek uvedených v § 16 odst. 1 písm. d) nebo e) a odst. 3 písm. a) nebo b) téhož zákona. Přitom podle § 16 odst. 1 písm. e) se fyzické osobě udělí oprávnění k poskytování zdravotních služeb, jestliže je způsobilá k samostatnému výkonu zdravotnického povolání, nebo ustanovila odborného zástupce. Podle § 22 písm. f) zákona o ZS může oprávnění k poskytování zdravotních služeb zaniknout rozhodnutím příslušného správního orgánu o odejmutí oprávnění.

Ze zjištění Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru zdravotnictví vyplývá:

Paní [REDAKCE] ustanovila pro účely oprávnění k poskytování zdravotních služeb odborného zástupce v roce 2012.

Od 1. 7. 2016 neměla odborného zástupce, což měla oznámit do 15 dnů podle § 21 zákona o zdravotních službách, což se však nestalo. Tato skutečnost mohla být důvodem pro pozastavení nebo odejmutí oprávnění k poskytování zdravotních služeb.

Paní [REDAKCE] tedy písemně neoznámila krajskému úřadu změny týkající se údajů v rozhodnutí o udělení oprávnění k poskytování zdravotních služeb a změny údajů v dokladech předkládaných se žádostí o změnu oprávnění, konkrétně změnu osoby odborného zástupce.

Tím, že [REDAKCE] nesplnila povinnost dle § 21 odst. 1 a 2 zákona o zdravotních službách, dopustila se správního deliktu podle § 117 odst. 1 písm. e) zákona o zdravotních službách. Podle § 117 odst. 4 písm. c) správní orgán za uvedený správní delikt může uložit pokutu až do výše 300 000 Kč.

Podle § 14 odst. 5 zákona o ZS přestane-li odborný zástupce vykonávat svou funkci, je poskytovatel povinen ustanovit nového odborného zástupce nejpozději do 10 dnů ode dne, kdy se o této skutečnosti dozvěděl.

Tím, že paní [REDAKCE] do 10 dnů od 1. 7. 2016 (nejpozději do 11. 7. 2016) neustanovila nového odborného zástupce, dopustila se přestupku podle § 117 odst. 1 písm. d).

Obě povinnosti – písemně oznámit změny a ustanovit odborného zástupce - byly splněny až k 3. 2. 2017, kdy se paní [REDAKCE] osobně dostavila na krajský úřad a oznámila změny ve svém oprávnění.

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem je zřejmé, že došlo k naplnění podmínek pro uložení pokuty, proto správní orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Podle § 41 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich se za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji trestný.

V tomto případě za přestupek podle § 117 odst. 1 písm. d) zákona o ZS (neustanovení odborného zástupce) lze podle § 117 odst. 4 písm. b) téhož zákona uložit pokutu do výše 500 000 Kč, za přestupek podle § 117 odst. 1 písm. e) zákona

o ZS (nesplnění oznamovací povinnosti) lze podle § 117 odst. 4 písm. c) téhož zákona uložit pokutu do výše 300 000 Kč.

Správní trest (pokuta) se tedy ukládá podle § 117 odst. 4 písm. b) zákona o ZS.

Při rozhodování o výši pokuty správní orgán přihlédl ke skutečnosti, že se jedná o první uložení správního trestu poskytovateli zdravotních služeb a že nebyl zjištěn škodlivý následek přestupku, proto uložil pokutu při dolní hranici zákonem stanovené sazby.

Krajský úřad rozhodl v tomto řízení vydáním písemného příkazu, protože jsou splněny podmínky jeho vydání dle § 150 odst. 1 správního řádu - příkaz může správní orgán vydat, považuje-li skutkové zjištění za dostatečné; vydání příkazu může být prvním úkonem v řízení.

Příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se dle § 150 odst. 3 správního řádu stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.

Podle § 150 odst. 4 správního řádu se neukládá povinnost nahradit náklady řízení, protože je vydání příkazu prvním úkonem v řízení.

Krajský úřad je věcně a místně příslušný k rozhodnutí v této záležitosti v souladu s § 118 písm. b) zákona o ZS, kde se uvádí, že správní delikty podle § 117 odst. 1, 2 nebo 3 zákona o zdravotních službách (mezi něž patří i předmětný správní delikt) projedná správní orgán příslušný k udělení oprávnění poskytování zdravotních služeb, kterým je podle § 15 odst. 1 písm. a) krajský úřad, v jehož správním obvodu je dotčené zdravotnické zařízení. Dotčené zdravotnické zařízení poskytovatele jsou v Olomouckém kraji, takže k projednání předmětných správních deliktů je příslušný Krajský úřad Olomouckého kraje.

Přestupky, které jsou předmětem tohoto příkazu, byly před 1. 7. 2017 správními delikty. Podle § 112 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se na přestupky a dosavadní jiné správní delikty od 1. 7. 2017 hledí jako na přestupky.

Odpovědnost za přestupky a dosavadní jiné správní delikty se sice má posoudit podle dosavadních zákonů, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo před 1. 7. 2017. Podle nového zákona o odpovědnosti za přestupky se posoudí jen tehdy, jestliže to je pro pachatele příznivější. Vymezení dotčených skutků jako správních deliktů však bylo před 1. 7. 2017 totéž jako jeho vymezení od 1. 7. 2017 jako přestupku, včetně výše sazby pokuty. Není dána žádná okolnost, která by vylučovala odpovědnost za přestupky (správní delikty), kterou by vymezovala předchozí právní úprava.

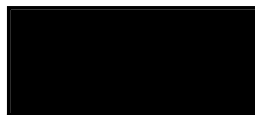
Poučení o opravném prostředku

Proti tomuto příkazu lze podle § 150 odst. 3 správního řádu podat odpor, a to do 8 dnů ode dne jeho oznámení u Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru zdravotnictví.

Podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje. Lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu.

Ing. Bohuslav Kolář, MBA
vedoucí odboru
Krajský úřad Olomouckého kraje

Váš dopis zn./ze dne:

Vyřizuje/tel.:

Č. j.:

Bc. Michaela Kadlečková, DiS.

MHMP 1887948/2018

236 004 196

Sp. zn.:

Počet listů/příloh: **2/0**

S-MHMP 1796251/2018

Datum:

21.11.2018

P ř í k a z

Magistrát hlavního města Prahy, odbor správních činností ve zdravotnictví a sociální péči (dále též „MHMP SCZ“ nebo také „správní orgán“), jako věcně a místně příslušný správní orgán podle ustanovení § 118 písm. b) zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 372/2011 Sb.“), ve spojení s ustanovením § 15 odst. 1 písm. a) téhož zákona, v **řízení o přestupku** vedeném podle ustanovení § 62 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 250/2016 Sb.“), za použití ustanovení § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. a ve smyslu ustanovení § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), vydává, jakožto první úkon v řízení, tento **příkaz**:

I.

Obviněný poskytovatel zdravotních služeb společnost , se sídlem , IČO: , a s místem poskytování zdravotních služeb podle registrace nestátního zdravotnického zařízení na adrese , (dále též „poskytovatel“), **se uznává vinným** ze spáchání přestupku dle ustanovení § 117 odst. 1 písm. e) zákona č. 372/2011 Sb., neboť porušil oznamovací povinnost spočívající v doplnění dalších statutárních orgánů společnosti a tuto skutečnost písemně neoznámil správnímu orgánu. Dle výpisu z obchodního rejstříku, vedeného Městským soudem v Praze, oddíl C, vložka 67727, dne 30.04.2018, došlo ke vzniku funkcí dalších jednatelů pana a pana , přičemž k zapsání obou statutárního orgánů do obchodního rejstříku došlo dne 15.5.2018. Oznamovací povinnost byla splněna vůči příslušnému orgánu podle ustanovení § 21 odst. 1 a 2 zákona č. 372/2011 Sb. až dne 30.10.2018.

II.

Za spáchání uvedeného přestupku se obviněnému poskytovateli zdravotních služeb ukládá podle ustanovení § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., ustanovení § 35 písm. b) a ustanovení § 46 téhož zákona a ustanovení § 117 odst. 1 písm. e) zákona č. 372/2011 Sb. správní trest pokuty ve výši 3000,00 Kč (slovy: tři tisíce korun českých), která je splatná do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto příkazu na účet Magistrátu hlavního města Prahy, č. účtu 19-5157998/6000,

variabilní symbol: 3400000191, konstantní symbol: 0379, vedený u PPF, a.s., Evropská 2690/17, 160 41 Praha 6.

Odůvodnění:

Dne 30.10.2018 bylo poskytovatelem zdravotních služeb [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE] IČO: [REDAKCE], doručena žádost o zrušení registrace nestátního zdravotnického zařízení pod č.j.: MHMP 1767665/2018. Z žádosti správní orgán zjistil, že poskytovatel nesplnil svou oznamovací povinnost dle ustanovení § 21 odst. 1 zákona č. 372/2011 Sb., jelikož písemně neoznámil příslušnému správnímu orgánu změny týkající se údajů uvedených v rozhodnutí o registraci nestátního zdravotnického zařízení, a to do 15 dnů ode dne, kdy se o nich dověděl dle ustanovení § 21 odst. 2 zákona č. 372/2011 Sb. Správní orgán kontrolou spisové dokumentace vedené o poskytovateli a úplným výpisem z obchodního rejstříku vedeného Městským soudem v Praze, oddíl C, vložka 67727, dne 30.06.2008, si ověřil, že poskytovatel nesplnil oznamovací povinnost vyplývající z ustanovení § 21 odst. 1, 2 zákona č. 372/2011 Sb.

Dle výpisu z obchodního rejstříku, vedeného Městským soudem v Praze, oddíl C, vložka 67727, dne 30.06.2008 došlo k výmazu sídla s adresou [REDAKCE] a následně téhož dne tj. 30.06.2008, došlo k zapsání nového sídla na adresu [REDAKCE]. Dále dne 02.05.2012 byl do funkce statutárního orgánu ustanoven [REDAKCE] a dne 28.05.2012 byl zapsán do obchodního rejstříku. Řízení o tomto přestupku se dle ustanovení § 86 odst. 1 písm. h) zákona č. 250/2016 Sb. zastavuje, neboť odpovědnost za přestupek zanikla, vzhledem k tomu, že podle ustanovení § 30 zákona č. 250/2016 Sb. uplynula promlčecí doba.

Dle výpisu z obchodního rejstříku, vedeného Městským soudem v Praze, oddíl C, vložka 67727, dne 30.06.2008, došlo dne 30.04.2018 ke vzniku funkcí dalších jednatelů pana [REDAKCE] a pana [REDAKCE], přičemž k zapsání do obchodního rejstříku došlo dne 15.05.2018. Podle ustanovení § 30 zákona č. 250/2016 Sb. je promlčecí doba 3 roky, jde-li o přestupek, za který zákon stanoví sazbu pokuty, jejíž horní hranice je alespoň 100 000 Kč. V tomto případě promlčecí doba dosud neuplynula.

MHMP SCZ dospěl k závěru, že skutková zjištění ze spisové dokumentace vedené o poskytovateli a výpisu z obchodního rejstříku považuje za prokázané, a je proto možno v dané věci rozhodnout v příkazním řízení ve smyslu ustanovení § 150 správního řádu tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto příkazu. Přestupkem je protiprávní jednání, jehož znaky jsou stanoveny zákonem a správní orgán pak za ně ukládá zákonem stanovený trest. Jedná se o protiprávní jednání bez ohledu na zavinění, výslovně označené zákonem jako přestupek.

Objektivní stránkou přestupku u právnických osob je v tomto případě písemné neoznámení změn týkajících se údajů uvedených v rozhodnutí o registraci nestátního zdravotnického zařízení příslušnému správnímu orgánu. Proto správní orgán dospěl k závěru, že k porušení ze strany poskytovatele zdravotních služeb došlo, neboť nebyla splněna oznamovací lhůta do 15 dnů ode dne, kdy se o nich poskytovatel dozvěděl.

Správní orgán taktéž při rozhodování o přestupku zkoumal i to, zda došlo k naplnění obou znaků přestupku, tj. znaku formálního i znaku materiálního.

Formální stránkou přestupku je v tomto případě reálné nezajištění žádoucího stavu, tj. písemné neoznámení změn týkajících se údajů uvedených v rozhodnutí o registraci nestátního zdravotnického zařízení, konkrétně změna statutárních orgánů. Toto jednání mělo za následek vznik protiprávního stavu.

V případě naplnění materiálního znaku přestupku správní orgán zkoumal, zda jednání porušilo, nebo ohrozilo zákonem chráněný zájem společnosti, tj. zda bylo společensky škodlivé. Neoznámená skutečnost ve změně statutárních orgánů ze strany obviněného nemá přímý vliv na poskytování zdravotních služeb pacientům, avšak správní orgán ho hodnotí jako přestupek

administrativní povinnosti spočívající v nekonání účastníka vůči příslušnému správnímu orgánu, který poskytovateli zdravotních služeb vydal oprávnění k poskytování zdravotních služeb.

Další okolnost, kterou správní orgán zohlednil, bylo poskytnutí součinnosti ze strany poskytovatele. Na základě těchto skutečností se správní orgán rozhodl pro uložení pokuty při nižší hranici, avšak s přihlédnutím ke skutečnosti, že se jedná o právnickou osobu poskytovatele zdravotních služeb, vůči kterému není výše pokuty likvidační.

Magistrát hlavního města Prahy, odbor správních činností ve zdravotnictví a sociální péči, dospěl k závěru, že všechny podklady jsou v souladu, skutková zjištění se považují za dostatečná, je proto možno v dané věci rozhodnout v příkazním řízení, jak je ve výroku tohoto příkazního rozhodnutí uvedeno.

Vzhledem k tomu, že není pochyb o tom, že se obviněný přestupku dopustil, vydal Magistrát hlavního města Prahy, odbor správních činností ve zdravotnictví a sociální péči, bez dalšího řízení tento příkaz o uložení výše uvedené sankce. Příkazní řízení je druhem zkráceného řízení, ve kterém může být o povinnosti rozhodováno bez nařízení ústního jednání a jehož účelem je zjednodušení a zkrácení řízení, snížení nákladů správního orgánu i účastníka řízení v případech, kdy není pochyb o tom, že takovéto jednání má znaky přestupku a že se takového jednání účastník řízení dopustil a jedná se o první úkon v tomto řízení. Zahájení správního řízení a nařízení ústního jednání se v daném případě považuje za zbytečné a vedoucí pouze k nárůstu nákladů účastníka řízení.

Při svém rozhodování o druhu a výši správního trestu se správní orgán zabýval závažností přestupku, povahou činnosti účastníka řízení. Zároveň se zabýval zejména významem zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen nebo ohrožen, významem a rozsahem následku přestupku, způsobem spáchání přestupku, okolnostmi spáchání přestupku. Dle ustanovení § 117 odst. 1 písm. e) zákona č. 372/2011 Sb. lze za přestupky uvedené ve výroku uložit pokutu do výše 300 000,00 Kč. Správní orgán přihlédl při ukládání správního trestu ke skutečnosti, že se v daném případě jedná o první porušení citovaného právního předpisu, správním orgánem nebyly shledány žádné přitěžující okolnosti ve smyslu ustanovení § 40 zákona č. 250/2016 Sb., a dále skutečnost, že správní trest nemá být pro účastníka řízení likvidační. Proto správní orgán přistoupil v daném případě k uložení finanční sankce s tím, že uložený správní trest splní svůj výchovný a preventivní účel. Správní orgán při stanovení druhu a výměry správního trestu vycházel z ustanovení § 37 zákona č. 250/2016 Sb., neboť ve výše uvedeném textu odůvodnění příkazu správní orgán hodnotil okolnosti přestupku. Odůvodnění rovněž obsahuje hodnocení povahy a závažnosti přestupku, tak jak stanovuje ustanovení § 38 zákona č. 250/2016 Sb.

Jelikož správní orgán považuje tento přestupek za bezpečně prokázaný, věc řeší v příkazním řízení. Podle ustanovení § 150 správního řádu je správní orgán oprávněn vydat příkaz, jedná-li se o uložení povinnosti v řízení z moci úřední a považuje-li správní orgán skutková zjištění za dostatečná. Správní orgán v souladu s citovaným ustanovením a základními zásadami správního řádu v rámci příkazního řízení upřednostnil tuto formu rozhodnutí.

Vzhledem k tomu, že bylo toto rozhodnutí vydáno v příkazním řízení jako první úkon v řízení, není v něm podle ustanovení § 150 odst. 4 správního řádu uložena povinnost úhrady nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto příkazu lze dle ustanovení § 150 odst. 3 správního řádu podat do 8 (osmi) dnů ode dne jeho oznámení odpor k Magistrátu hlavního města Prahy, odboru správních činností ve zdravotnictví a sociální péči, který příkaz vydal. Včasným podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje. Lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu.

Zpětvzetí odporu není přípustné. Příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.

Oprávněná úřední osoba:

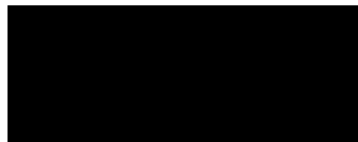
Mgr. Josef Vacek
ředitel odboru správních činností
ve zdravotnictví a sociální péči
Magistrátu hlavního města Prahy

otisk úředního razítka

podepsáno elektronicky

Rozdělovník:

1. [REDACTED]
2. Magistrát hlavního města Prahy, odbor správních činností ve zdravotnictví a sociální péči, Charvátova 9/145, 110 00 Praha 1

Váš dopis zn./ze dne:

Vyřizuje/tel.:

Č. j.:

Alena Gregorová

MHMP 294946/2018 ZDR

236 004 135

Sp. zn.:

Počet listů/příloh: 4/0

S-MHMP 1334213/2017 ZDR

Datum:

21.02.2018

R o z h o d n u t í

Magistrát hlavního města Prahy, odbor správních činností ve zdravotnictví a sociální péči (dále jen „MHMP“), jako věcně a místně příslušný správní orgán podle ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) a § 118 písm. b) zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zdravotních službách“) zahájil řízení dle ustanovení § 78 zákona č. 250/20016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) a podle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), s poskytovatelem zdravotních služeb společností [redacted], se sídlem [redacted], IČO [redacted], ve věci podezření ze spáchání přestupku ve smyslu ustanovení § 117 odst. 3 písm. b) zákona o zdravotních službách, kterého se poskytovatel měl dopustit tím, že v rozporu s ustanovením § 48 odst. 2 nebo 3 zákona o zdravotních službách ukončil péči o pacienta, v místě poskytování zdravotních služeb na adrese [redacted] a

rozhodl takto:

I.

poskytovatel zdravotních služeb [redacted], se sídlem [redacted], IČO [redacted] (dále též „obviněný“ nebo „poskytovatel“ nebo také „[redacted]“) se uznává vinným ze spáchání přestupku dle ustanovení § 117 odst. 3 písm. b) zákona o zdravotních službách tím, že v rozporu s ustanovením § 48 odst. 2 nebo 3 zákona o zdravotních službách ukončil péči o pacienta, v místě poskytování zdravotních služeb na adrese [redacted], v červenci 2017.

II.

Poskytovateli, uvedenému ve výroku I. tohoto rozhodnutí, se ukládá pokuta podle ustanovení § 117 odst. 4 písm. c) zákona o zdravotních službách v souladu s ustanovením § 35 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky pokuta ve výši **4 000,00 Kč** (slovy: čtyřtisícekorunčeských).

Pokuta ve výši 4 000,00 Kč (slovy: čtyřtisíckorunčeských) je podle ustanovení § 46 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky splatná do 30-ti dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Magistrátu hlavního města Prahy, č. účtu 19-5157998/6000, variabilní symbol: 3400000183, konstantní symbol: 0379, vedený z PPF, a.s., Evropská 2690/17, 160 41 Praha 6.

Dále dle ustanovení § 95 zákon o odpovědnosti za přestupky a dle ustanovení § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, se poskytovateli **u k l á d á** povinnost uhradit paušální částku nákladů ve správním řízení ve výši **1 000,00 Kč** (slovy: jedentisíckorunčeských).

Obě platby uhrad'te na účet Magistrátu hl. m. Prahy, č. ú.: 19-5157998/600, variabilní symbol 3400000183, konstantní symbol 0379.

O d ů v o d n ě n í

Magistrát hlavního města Prahy, odbor správních činností ve zdravotnictví a sociální péči, obdržel dne 02.08.2017, pod sp. zn.: S-MHMP 1234693/2017 ZDR, oznámení [REDAKCE] podezření ze spáchání přestupku protiprávního ukončení péče o pacienta ve smyslu ustanovení § 117 odst. 3 písm. b) zákona o zdravotních službách poskytovatelem zdravotních služeb [REDAKCE], IČO [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE] (dále jen „[REDAKCE]“).

Ve svém oznámení [REDAKCE] sděluje, že v období okolo roku 2011 si zvolila poskytovatele zdravotních služeb v oboru všeobecného praktického lékařství zdravotnické zařízení [REDAKCE] a zaregistrovala se v něm jako pacientka. [REDAKCE] ji bylo prezentováno jako zdravotnické zařízení zaměstnávající kolektiv lékařů, kteří mají rozděleny ordinace hodiny a pacient si může mezi lékaři volně vybírat. [REDAKCE] dále sděluje, že se domnívá, že právní vztah mezi pacientem a poskytovatelem zdravotních služeb vznikl se společností [REDAKCE]. Vstupní prohlídku a registraci provedla [REDAKCE], dokumenty, které podepisovala na místě byly opatřeny identifikačními údaji [REDAKCE], nikoliv [REDAKCE] ani jiného konkrétního lékaře.

Po dobu registrace ve zdravotnickém zařízení [REDAKCE] [REDAKCE] navštěvovala jednotlivé lékaře působící ve zdravotnickém zařízení dle svých a jejich časových možností. Preferovaným lékařem dle sdělení [REDAKCE] byl [REDAKCE].

Koncem července roku 2017 vyhledala [REDAKCE] jiného poskytovatele zdravotních služeb, postoupila u něj vstupní prohlídku a za účelem registrace u nového poskytovatele oslovila prostřednictvím e-mailu [REDAKCE] s žádostí o zaslání výpisu z její zdravotnické dokumentace novému poskytovateli. Reakcí na tento požadavek bylo sdělení [REDAKCE], že registrace i zdravotnická dokumentace jsou uloženy u „[REDAKCE]“ která se přestěhovala do polikliniky [REDAKCE].

Na základě výše uvedeného [REDAKCE] telefonicky kontaktovala poskytovatele [REDAKCE] s dotazem, jak je možné, že její zdravotnickou dokumentaci vede [REDAKCE] v jiném zdravotnickém zařízení, přestože se registrovala u poskytovatele [REDAKCE]. O převedení k jinému lékaři nebyla informována a žádný z poskytovatelů si nevyžádal její souhlas s převedením. Vyjádřila nesouhlas s takovým postupem, a obavu o řádné nakládání s její zdravotnickou dokumentací obsahující citlivé osobní údaje.

Dne 31.07.2017 obdržela [REDAKCE] e-mail podepsaný [REDAKCE], v němž se lékař a jednatel společnosti [REDAKCE] od věci distancoval s tím, že o pochybení [REDAKCE] se nejedná, karty si odebrala [REDAKCE] po projednání na patřičných místech a [REDAKCE] nemá povinnost nikoho informovat. Závěrem [REDAKCE] odkázal [REDAKCE]

na [redacted] která již neměla s [redacted] nic společného, a za [redacted] ukončil komunikaci.

[redacted] byla spolu s [redacted] do 31.05.2017 jednatelkou společnosti [redacted] s r.o. Od 01.07.2016 je [redacted] jednatelkou společnosti [redacted]

Dopisem ze dne 08.08.2017, pod č.j.: MHMP 1255989/2017 ZDR zaslal MHMP jednatelem společnosti [redacted] výzvu k podání vysvětlení některých skutečností před případným zahájením správního řízení.

1. Od jakého data byla [redacted] registrována u poskytovatele zdravotních služeb [redacted]
2. V případě, že byla registrována, od jakého data došlo k předání pacienta do péče jinému poskytovateli, s uvedením názvu, sídla a IČO tohoto poskytovatele.
3. Jestliže došlo k předání pacienta [redacted] do péče jiného poskytovatele (viz bod 2), zda se tak stalo v souladu s ustanovením § 48 odst. 2 písm. a) zákona o zdravotních službách.

Dne 09.08.2017 obdržel MHMP vyjádření k výzvě ze dne 08.08.2017, vedené pod č.j.: MHMP 1269816/2017, že:

1. [redacted] byla registrována na IČP [redacted] ([redacted]) od 15.05.2013.
2. K ukončení péče podle mého názoru nedošlo, neboť pacientka byla pouze se svojí registrací u IČP [redacted] převedena pojišťovnou VZP pod poskytovatele [redacted] [redacted]. v rámci prodeje části podniku a tudíž péče byla nadále kontinuální. Karta byla odebrána [redacted] do nové pobočky [redacted].
3. Nedošlo k ukončení péče.

V příloze k shora uvedenému poskytovatel zdravotních služeb zaslal MHMP smlouvu o koupi závodu mezi společnostmi [redacted] a [redacted] na základě které argumentuje, že tímto způsobem přešli pacienti poskytovatele [redacted] k společnosti [redacted]

Dne 17.08.2017 zaslal poskytovatel zdravotních služeb MHMP vyjádření Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky (dále jen „VZP“) na jeho dotaz, na základě kterého legislativního rámce byli pacienti společnosti [redacted] převedeni na společnost [redacted] VZP k žádosti uvedla, že daný převod byl z právního hlediska uskutečněn na základě smlouvy o koupi závodu dle § 2175 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, v platném znění. Na základě koupi závodu dochází k právnímu nástupnictví, kdy na nástupnickou společnost přechází všechny pohledávky, dluhy i zaměstnanci vztahující se k závodu. Dále VZP uvádí, že co se týká smluvního vztahu s VZP, tak tento na základě převodní smlouvy automaticky nepřechází. Nicméně, pokud jsou splněny podmínky § 17 odst. 8 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZVZP“), dochází ke vzniku kontrakční povinnosti na straně zdravotní pojišťovny a k uzavření nového smluvního vztahu. I pokud podmínky § 17 odst. 8 ZVZP nejsou splněny, může se nástupnická společnost přihlásit do výběrového řízení dle ustanovení § 46 a násl. ZVZP a v případě úspěšného absolvování je s nástupnickou společností uzavřena nová smlouva. V případě převodu závodu ze společnosti [redacted] na společnost [redacted] uzavřela VZP novou smlouvu se společností [redacted] na základě výběrového řízení dle ustanovení § 46 a násl. ZVZP.

MHMP, jako věcně a místně příslušný správní orgán podle ustanovení § 10 a § 11 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) a § 118 písm. b) zákon zdravotních zahájil dne 28.08.2017, pod sp. zn.: S-MHMP 1334213/2017 ZDR, dle ustanovení § 46 správního řádu, správní řízení s poskytovatelem zdravotních služeb společností [redacted], se sídlem

██████████, IČO ██████████, ve věci podezření ze spáchání přestupku ve smyslu ustanovení § 117 odst. 3 písm. b) zákona o zdravotních službách, kterého se měl poskytovatel dopustit tím, že v rozporu s § 48 odst. 2 nebo 3 ukončil péči o pacienta.

Dopisem ze dne 03.01.2018, který byl doručen dne 05.01.2018, vedeném pod č.j.: MHMP 16948/2018, o opravě nesprávnosti v zahájeném správním řízení vedeném pod sp. zn.: S-MHMP 1334213/2017 ZDR opravil MHMP oznámení o zahájení správního řízení chybně uvedeného ustanovení § 46 správního řádu. Správně mělo být uvedeno ustanovení § 78 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich.

V rámci zajištění důkazu, jako podkladu pro vydání rozhodnutí ve věci, správní orgán vyzval prostřednictvím datové schránky dopisem ze dne 06.09.2017, poskytovatele zdravotních služeb k doložení důkazu, kterým je registrační list, na základě kterého byla ██████████ u poskytovatele zdravotních služeb v oboru všeobecné praktické lékařství společnosti ██████████ zaregistrována. Pro doložení tohoto důkazu byla stanovena lhůta do 5 pracovních dnů ode dne doručení usnesení o stanovení lhůty podle ustanovení § 39 odst. 1 správního řádu.

Ve svém sdělení ze dne 13.09.2017 se poskytovatel odvolává na znění § 3 odst. 5 věta poslední, zákona o zdravotních službách, kde je uvedeno, že v případě, že u registrujícího poskytovatele (██████████) poskytuje zdravotní služby více lékařů, je pacient zaregistrován ke konkrétnímu lékaři (tím byla v daném případě ██████████). Dále na základě smlouvy o koupi závodu dle § 2175 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, v platném znění, dochází k právnímu nástupnictví, kdy na nástupnickou společnost ██████████ přechází všechny povinnosti, pohledávky, dluhy i zaměstnanci vztahující se k závodu. Dále sdělil, že všechny související dokumenty s registrací ██████████ tak lze obdržet výhradně u společnosti ██████████.

V rámci zajištění důkazu, jako podkladu pro vydání rozhodnutí ve věci, byla dopisem MHMP ze dne 06.09.2017 vyzvána ██████████ k doložení důkazu, tj. registračního listu, který jí byl vydán poskytovatelem a na základě kterého byla zaregistrována u poskytovatele zdravotních služeb v oboru všeobecné praktické lékařství. Pro doložení tohoto důkazu byla stanovena lhůta do 5 pracovních dnů ode dne doručení usnesení o stanovení lhůty podle ustanovení § 39 odst. 1 správního řádu.

Dopisem ze dne 15.09.2017 doručeného MHMP dne 18.09.2017 vedeného pod č.j.: MHMP 1480764/2017 ██████████ sdělila, že registrační list nemá k dispozici, neb ji nebyl vydán. Dle informace ██████████ dokument, který podepisovala při registraci (na dvou listech), si v plném rozsahu ponechal registrující lékař. Jako důkaz předložila ██████████ k prokázání její registrace jako pacientky ██████████ výpis z aplikace Moje VZP, který zachycuje úhrady VZP provedené v roce 2017 za poskytnutou zdravotní péči. Z výpisu je patrné, že od ledna do května 2017 byly kapitační platby na její osobu hrazeny ██████████ (v souladu s její registrací (o níž nemá k dispozici doklad), za červen 2017 již byla platba provedena vůči příjemci ██████████). Dále ve svém dopise sděluje, že tato společnost jí je neznámá a nahlédnutím do veřejného rejstříku (výpis z obchodního rejstříku rovněž přiložila) zjistila, že jednatelkou společnosti je ██████████. Ve svém dopise dále ██████████ sděluje, že právní titul, na základě kterého plnění od pojišťovny k červnu 2017 přestalo čerpat ██████████ a namísto něj je čerpala společností ██████████ ji není znám, a že žádný vztah s touto společností, právní ani jiný nenevázala.

Dopisem ze dne 25.09.2017 požádal MHMP v rámci zajištění důkazu Všeobecnou zdravotní pojišťovnu České republiky (dále jen „VZP“) v rámci správního řízení o doložení důkazu, kterým je registrační list, na základě kterého lze doložit, že ██████████ byla zaregistrována u poskytovatele zdravotních služeb společnosti ██████████ v oboru všeobecné

praktické lékařství. V této souvislosti MHMP požádalo VZP o sdělení, u jakého poskytovatele zdravotních služeb v oboru všeobecné praktické lékařství je [REDAKCE] zaregistrovaná v současné době, s uvedením data, od kdy k přeregistraci od poskytovatele [REDAKCE] na jiného poskytovatele došlo.

Dne 02.10.2017 obdržel MHMP od VZP odpověď na žádost o poskytnutí informací se sdělením, že důkaz (registrační list), na základě kterého by bylo možné doložit, že [REDAKCE] byla zaregistrována u společnosti [REDAKCE] v oboru všeobecné praktické lékařství a rovněž informaci o tom, u jakého poskytovatele zdravotních služeb v oboru všeobecné praktické lékařství je [REDAKCE] zaregistrovaná v současné době, nemůže VZP s ohledem na zákonnou povinnost mlčenlivosti poskytnout. Při podávání informací je VZP povinna postupovat podle § 24a zákona č. 551/1991 Sb., o Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, ve znění pozdějších předpisů a zachovávat zákonnou povinnost mlčenlivosti. Z této povinnosti mohou existovat zákonné výjimky, například souhlas soudce dle § 8 odst. 5 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů. Souhlas soudce nebyl v daném případě doložen.

Na základě odpovědi VZP ze dne 02.10.2017 požádal MHMP dopisem ze dne 06.10.2017 [REDAKCE] vzhledem ke skutečnosti, že uvedený § 24a zákona č. 551/1991 Sb., o Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, ve znění pozdějších předpisů, ve svém ustanovení odst. 1 uvádí, že „povinnosti mlčenlivosti mohou být tyto osoby zproštěny pouze písemně s uvedením rozsahu a účelu tím, v jehož zájmu mají tuto povinnost.“

V reakci na výše uvedené dne 24.10.2017 zbavila [REDAKCE] VZP povinnosti mlčenlivosti pro účely vedeného správního řízení. Současně zaslala [REDAKCE] jako důkaz získaný ve VZP „Přehled úhrad zdravotní péče“ podle zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a doplnění souvisejících zákonů, kde na straně č. 7 je (zvýrazněn) záznam o ukončení výplaty kapitačních platem [REDAKCE] a zahájení výplaty ve prospěch [REDAKCE].

Dopisem ze dne 06.11.2017 požádal MHMP opět VZP o doložení důkazu vedeného správního řízení, kterým je registrační list na základě kterého lze doložit, že [REDAKCE] byla zaregistrována u poskytovatele zdravotních služeb [REDAKCE] v oboru všeobecné praktické lékařství. V této souvislosti MHMP požádal o sdělení, u jakého poskytovatele zdravotních služeb v oboru všeobecné praktické lékařství je [REDAKCE] zaregistrovaná v současné době, s uvedením data, od kdy k přeregistrování od poskytovatele [REDAKCE] spol. s r.o. na jiného poskytovatele došlo. Současně bylo VZP zasláno „Zproštění mlčenlivosti ze dne 23.10.2017“, vystavené [REDAKCE] vůči VZP.

MHMP obdržel dne 29.11.2017 od VZP odpověď na žádost o poskytnutí informací týkající se společnosti [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], IČO [REDAKCE]. Přílohou tohoto dopisu byl zaslán registrační list pojištěnkyně [REDAKCE], č.p. [REDAKCE] od [REDAKCE], dříve [REDAKCE], IČP [REDAKCE].

Magistrát hlavního města Prahy, odbor správních činností ve zdravotnictví a sociální péči, jako správní orgán příslušný, ve smyslu ustanovení § 15 zákona o zdravotních službách, oznámil dopisem ze dne 08.01.2017, vedeným pod č.j.: MHMP 19673915/2017 ZDR, poskytovateli zdravotních služeb, že shromáždil podklady pro vydání rozhodnutí o uložení pokuty za přestupek, spáchaný ve smyslu ustanovení § 117 odst. 3 písm. b) zákona o zdravotních službách, kterého se měla dopustit společnost [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], IČO: [REDAKCE] tím, že v rozporu s § 48 odst. 2 nebo 3 zákona o zdravotních službách ukončila péči o pacienta.

Zároveň byla účastníkovi řízení dle ustanovením § 36 zákona správního řádu, po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí dána možnost navrhnout důkazy a činit jiné návrhy po celou

dobu řízení, dále bylo dáno účastníkovi právo vyjádřit v řízení své stanovisko a možnost vyjádřit se před vydáním rozhodnutí ve věci k podkladům rozhodnutí.

V souladu s ustanovením § 39 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, stanovil správní orgán lhůtu do 10 pracovních dnů ode dne oznámení usnesení k provedení potřebných úkonů, zejména podle ustanovení § 36 správního řádu, podle kterého účastníka řízení má právo vyjádřit v řízení své stanovisko a možnost vyjádřit se k podkladům před vydání rozhodnutí a dále ustanovení § 38 správního řádu, podle kterého má účastník řízení právo nahlížet do spisu, činit si výpisy a právo na to, aby správní orgán pořídil kopie spisu nebo jeho části.

Hlavní město Praha obdrželo do datové schránky dne 11.01.2018 datovou zprávu odesílatele [REDAKCE], ve kterém [REDAKCE] komentuje postup správního orgánu a vyjádření VZP a České lékařské komory ve vztahu k dané věci. Vzhledem ke skutečnosti, že v uvedeném podání se neobjevují žádné nové skutečnosti, které by měly dopad na hodnocení podkladů pro vydání rozhodnutí a samotného přestupku, správní orgán se tímto podáním dále nezabýval, neboť je již uvedl a hodnotil v odůvodnění tohoto rozhodnutí.

Správní orgán spáchaný přestupek hodnotil rovněž s ohledem na případné polehčující okolnosti podle § 39 zákona o odpovědnosti za přestupky a zkonstatoval, že nebyla naplněna žádná v předmětném ustanovení uvedených polehčujících okolností a přihlédl k tomu při stanovení výše pokuty.

Správní orgán se rovněž zabýval a v rámci hodnocení skutku přihlédl též k tomu, zda byly zjištěny nějaké přitěžující okolnosti ve smyslu ustanovení § 40 zákona o odpovědnosti za přestupky a zkonstatoval, že nebyla shledána žádná přitěžující okolnost, uvedená v citovaném ustanovení a přihlédl k tomu při stanovení výše pokuty.

Vzhledem k tomu, že není pochyb o tom, že se obviněný přestupku dopustil, vydal Magistrát hlavního města Prahy, odbor správních činností ve zdravotnictví a sociální péči rozhodnutí, s přihlédnutím ke skutečnosti, že nebyl zjištěn škodlivý následek.

Jednáním poskytovatele zdravotních služeb byl prokazatelně ohrožen zájem chráněný zákonem, což je v tomto případě prokazatelně předání pacienta bez jeho souhlasem do péče jiného poskytovatele v souladu s ustanovením § 48 odst. 2 písm. a) zákona o zdravotních službách.

Formální stránkou přestupku je v tomto případě reálné nezajištění žádoucího stavu, tj. aby při poskytování zdravotních služeb ve zdravotnickém zařízení byly dodržovány poskytovatelem povinnosti na řádné nakládání se zdravotnickou dokumentací stanovené zákonem o zdravotních službách, toto jednání mělo za následek vznik protiprávního stavu.

Objektivní odpovědností se rozumí odpovědnost za protiprávní stav, za výsledek. Přestupkem je protiprávní jednání, jehož znaky jsou stanoveny zákonem, správní orgán za ně pak ukládá zákonem stanovený trest. Jedná se o protiprávní jednání bez ohledu na zavinění, zpravidla výslovně označené zákonem jako přestupek.

Magistrát hlavního města Prahy, odbor správních činností ve zdravotnictví a sociální péči dospěl k závěru, že všechny podklady jsou v souladu, skutková zjištění se považují za dostatečná, je proto možno v dané věci rozhodnout, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

Při svém rozhodování o druhu a výši správního trestu se správní orgán zabýval závažností přestupku, povahou činnosti účastníka řízení. Zároveň se zabýval zejména významem zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen nebo ohrožen, významem a rozsahem následku přestupku, způsobem spáchaní přestupku, okolnostmi spáchaní přestupku. Dle

ustanovení § 117 odst. 4 písm. c) zákona o zdravotních službách, v platném znění lze za přešupek uložit pokutu do 300 000 Kč. Správní orgán přihlédl při ukládání správního trestu ke skutečnosti, že se v daném případě jedná o méně závažné porušení zákona o zdravotních službách, dále že bylo zjišřeno prvé porušení citovaného právního předpisu, a že nebyly správním orgánem shledány žádné přitěžující okolnosti ve smyslu ustanovení § 40 zákona o odpovědnosti za přešupky a dále skutečnost, že správní trest nemá být pro účastníka řízení likvidační. Proto správní orgán přistoupil v daném případě k uložení finanční sankce s tím, že uloženy správní trest splní svůj výchovný a preventivní účel. Správní orgán při stanovení druhu a výměry správního trestu vycházel z ustanovení § 37 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přešupky a řízení o nich, neboť ve výše uvedeném textu odůvodnění rozhodnutí správní orgán hodnotil okolnosti přešupku. Odůvodnění rovněž obsahuje hodnocení povahy a závažnosti přešupku, tak jak stanovuje § 38 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přešupky a řízení o nich.

Správní orgán považuje tento přešupek za prokázany, a proto rozhodl tak, jak uvedeno ve výroku I. a II. tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí je možno se odvolat podle § 81 odst. 1 správního řádu prostřednictvím Magistrátu hlavního města Prahy, odboru správních činností ve zdravotnictví a sociální péči, k Ministerstvu zdravotnictví České republiky do 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, dle ustanovení § 83 odst. 1 správního řádu.

Oprávněná úřední osoba:

Otisk úředního razítka

Mgr. Josef Vacek
ředitel odboru správních činností
ve zdravotnictví a sociální péči
Magistrátu hlavního města Prahy
podepsáno elektronicky

Rozdělovník:

1.

2. Magistrát hlavního města Prahy
odbor správních činností ve zdravotnictví
a sociální péči
Charvátova 9/145
110 00 Praha 1

Vážená paní
Andrea Peukertová

Adresa pro doručení:

Váš dopis ze dne 17. dubna 2019

V Praze 25. dubna 2019
Č.j.: MZDR 17384/2019-3/MIN/KAN

MZDRX015ZOXW

Odpověď Ministerstva zdravotnictví na žádost o informaci dle zákona č.106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů

K Vámi podané žádosti o poskytnutí informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, doručené Ministerstvu zdravotnictví dne 17. dubna 2019, evidované pod č.j.: MZDR 17384/2019-1/MIN/KAN, ve věci *zaslání kopií spisů bylo zahájeno řízení u přestupků podle zákona č. 372/2011 Sb., zákona o zdravotních službách, konkrétně § 115 odst. 2 a § 116 odst. 1,*

Vám sděluji následující:

Ministerstvo zdravotnictví neeviduje žádné řízení, které požadujete ve své žádosti.

S pozdravem

Mgr. Daniela Kobílková
ředitelka odboru Kancelář ministra

